DJURGÅRDAREN 3/89

MÖT DJURGÅR'NS HANDBOLLSLIRARE

Därför sprack succétrion

Mats Waltin i närbild

Hörnet där alla Djurgårdare träffas!

UFFE MATTSSON

TV • VIDEO • STEREO • SERVICE

Sveavägen 96, tel 33 43 51, 32 23 05.
Kista Centrum, tel 08-751 92 00. Norrtälje, tel 0176-235 10.

Vår målsättning är personlig service och nöjda kunder.
Ni är alltid välkomna in till oss för att diskutera TV, video eller stereoproblem.
En riktig installation är ju en förutsättning för bästa bild- och ljudåtergivning.

Butik för Stereo, TV, Video i 3 plan.

• SHARP • SONY • YAMAHA • PIONEER • MARANTZ • FISHER • JAMO • JBL •
• PANASONIC • TECHNICS • LUXMAN •
Uffe har hela sortimentet!

Vi saluför även

• SCHNEIDER • FINLUX • PHILIPS • GRUNDIG • LUXOR • MITSUBISHI •
*Inte störst, men **billigast!***

Ulf Mattsson

Välkommen in till oss och titta, lyssna, fråga!
Stockholms häftigaste priser!

T-bana Rådmansgatan (uppgång Handelshögskolan)

DJURGÅRDAREN

Officiell tidning för Djurgårdens Idrottsförening, Stockholm

Chefredaktör:
Janne Bengtsson

Ansvarig utgivare:
Rolf Rosenberg

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, tel 08-769 26 24
Berndt Banfors, 08-65 19 75
Janne Bengtsson, 08-13 58 78
Ralf Gustavsson, 08-788 63 37
Gertrud Ohlsson, 08-48 11 44
Dan Svanell, 08-24 19 20
Åke Wilhelmsson, 08-784 00 00

Postadress för adressändringar och prenumerationer:
Djurgårdens IF,
Box 260 62, 100 41 Stockholm
Adressändring skall göras till ovanstående adress minst tre veckor i förväg

Postgiro:
5 69 16 - 0

Tidningen **DJURGÅRDAREN** utkommer med fyra nummer om året. Åsikter i artiklar och reportage behöver inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, vara Djurgårdens Idrottsförening och dess sektioners officiella uppfattning.
Införda annonsers innehåll och budskap står helt för annonsörens räkning.

Tryckeri:
Guidentryck AB, Bromma

Fotbollstjejernas brons årets DIF-prestation

Den här ledaren skulle, som ofta, kunna handla om föreningens ekonomi som inte alls är så bra som den borde vara.

Men till det ämnet skall vi återkomma. Låt oss i stället se på glädjeämnena i föreningens arbete, och naturligtvis främst den insats som Djurgårdens fotbollstjejer gjort.

Lagets SM-brons - och det redan första året i allsvenskan - har hamnat lite i skymundan av herrfotbollslaget och ishockeylagets insatser, men är lika fullt av mycket stort värde. Det är en av Djurgårdens främsta insatser detta år, och visar på framåtanda och idrottsglädje av stora mått.

Damfotbollen är en relativt bortglömd sport, trots att antalet registrerade damfotbollsspelare överträffas endast av manliga dito. Men damfotbollen får lite publicitet och uppmärksamhet, och det är synd eftersom prestationerna är goda, spelet underhållande och det idrottsliga värdet högt.

Jag säger grattis till våra fotbollstjejer, till spelare och ledare och önskar ännu större framgångar nästa år.

Vi djurgårdare kan också glädjas åt det idrottsutbyte vi inlett i både öst och väst, ett utbyte inte endast med idrottsliga förtecken utan där DIF också tar aktiv del i den aktuella samhällsutvecklingen.

Vi har således inlett samarbete med idrottsföreningen Kaleva i Estland, ett samarbete som bl.a. våra cyklister och fotbollsungdomar kommer att ha nytta och glädje av. Och avtalet med Everton Football Club i Liverpool ger fotbollssektionen en helt unik möjlighet. Till båda dessa samarbetsavtal skall vi återkomma i nästa nummer av tidningen DJURGÅRDAREN.

Till sist: Idrotts-Sverige utvecklas och växer, och Djurgårdens IF följer med. Vi får fler medlemmar och vi har nu också fått en ny sektion, föreningens 17:e. Vi välkomnar Innebandyn, en starkt växande sport, främst bland skolungdomar, till Djurgårdsfamiljen.

Jan-Peder Norstedt
är ordförande
i Djurgårdens
överstyrelse

MATS STRÖMBERG
INGENJÖRSBYRÅ AB

NY STYRELSE FÖR EN MER EFFEKTIV EKONOMI

Djurgårdens IF har fått en ny styrelse. Motivet till den nya organisation som DIF:s huvudstyrelse – som ersatt den tidigare Överstyrelsen – är att få en effektivare kontroll av den ekonomiska verksamheten.

Redan i våras slog revisorerna larm om att allt inte stod rätt till med DIF:s nuvarande organisation. Framförallt rörde deras kritik det dåliga ekonomiska resultatet för verksamhetsåret 1988 och bristerna i de ekonomiska rutinerna.

Trots denna kritik kunde ett besviket extra årsmöte konstatera att Överstyrelsen inte förmått presentera någon ekonomisk redovisning för föreningen i sin helhet.

Vid föreningens ordinarie årsmöte i maj presenterade så överstyrelsen ett förslag till nya stadgar. Enligt dessa skulle sektionsstyrelserna i fotboll och ishockey upphöra och ersättas med en fotbollskommitté respektive en ishockeykommitté.

Men efter diverse turer och förhandlingar inom föreningen beslutade ÖS att frångå det tidigare förslaget. Istället blev förslaget att fotbolls- och ishockeystyrelserna består under ledning av en styrelse, som väljs på respektive sektions årsmöte. Samtidigt innebär den nya organisationen att de två stora sektionerna (dvs fotboll och ishockey) representeras av tre ordinarie ledamöter plus en suppleant vardera i den nya huvudstyrelsen.

Övriga sektioner representeras precis som tidigare av två ordinarie ledamöter. Årsmötet väljer dessutom en ordförande och två vice, vilket är en förändring jämfört med de tidigare stadgarna.

Vid det extra årsmötet den 11 oktober, omvaldes Jan-Peder Norstedt till föreningens ordförande. Till vice ordförande valdes Bo Andersson och Göran Frizell. Fotbollsstyrelsen hade till sina representanter valt sektionsordföranden Jan Lilja, styrelsemedlemmarna Mats Aronsson och Stefan Söderberg (ordinarie) samt Ronald Åhman (suppleant).

Ishockeysektionen hade på samma sätt utsett sektionsbasen Åke Bergdahl, ledamöterna Lars Hedström och Erik Jerring till ordinarie ledamöter samt Håkan Eriksson till suppleant.

De övriga sektionerna representeras som tidigare av Bernt Banfors (cykel) och Sören Berglund (boxning).

Till övriga suppleanter valdes Arne Gustafsson och Per Darnell. *(Av Dan Svanell)*

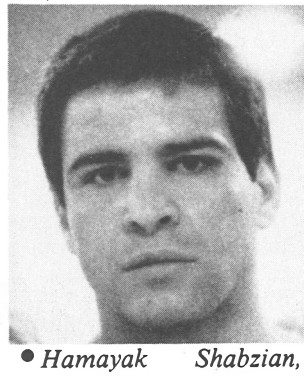

● *Hamayak Shabzian,*

DIF-BOXARE I KVARTEN I VM

Djurgårdsboxaren Hamayak Shambazian gick till kvartsfinal i Världsmästerskapen i Moskva i slutet av september. I sin första match i turneringen var Hamayak suveränt överlägsen australiske mästaren Justin Fortune, men i kvarten blev det stopp mot regerande (och numera dubble) världsmästaren Felix Savon från Kuba. Savon, som har en mycket hög knockoutprocent, och som sannolikt är världens främste boxare alla kategorier just nu, fick dock jobba för att besegra djurgårdaren som klarade sig bra trots förlusten mot "omöjlige" Savon.

– Jag skall erkänna att jag för första gången någonsin kände olust inför jobbet att ta en boxare ut till match, bekände VM-sekonden och DIF-tränaren Ulf Carlsson. Men Hamayak klarade sig mycket bra.

– Det var inspirerande att möta honom, tyckte Hamayak själv. *(Av Janne Bengtsson)*

FOTBOLLEN VALDE OM JAN LILJA

Fotbollens årsmöte omvalde i början av oktober Jan Lilja till sektionens ordförande. Övriga ledamöter i styrelsen blev Mats Aronsson, Ronald Åman, Stefan Söderberg och Pelle Kotschak. Till suppleanter nyvaldes exmålvaktsstjärnan Björn Alkeby och Hans von Utman, urdjurgårdare som tidigare mest sysslat med basket, bl a som ordförande för Högsbo Basket men även som ledamot av Alviks Basketstyrelse.

På fotbollsmötet gavs dessutom en ekonomisk rapport som visade att fotbollsåret 1989 fram till den 31 augusti gått med ett överskott på 1,3 miljoner kronor. Detta trots tvångsflyttningen från gamla ärevördiga stadion till Råsunda fotbollsstadion i Solna.

Vidare togs ett beslut, som uppmanade fotbolls- och huvudstyrelsen att hos politikerna i Stockholm stad verka för att Djurgården i en framtid skall kunna spela sina hemmamatcher på Stadion. *(Av Dan Svanell)*

ISHOCKEYN FÅR NY SPORTKOMMITTE

Djurgårdens ishockeysektion får en ny sportslig organisation från årsskiftet. Den heltidsanställde sportchefen sedan drygt två år tillbaka, Ingvar ""Putte"" Carlsson, kommer då att lämna sin tjänst.

– Men jag lämnar inte föreningen. Jag kommer att fortsätta att arbeta med Djurgårdens ishockey även i fortsättningen, säger "Putte" Carlsson.

Anledningen till att "Putte" Carlsson förändrar sin ledarroll i Djurgården är att han den 1 januari tillträder befattningen som personalchef vid K-Bygg i Stockholm, ett av Stockholms största byggföretag med cirka 1 000 anställda.

– Istället för min roll som

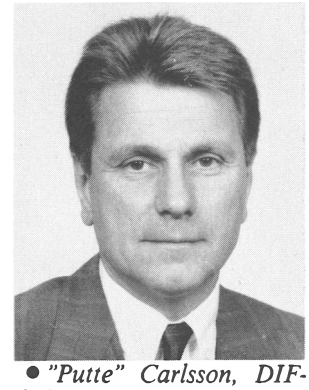

● *"Putte" Carlsson, DIF-ledare i ishockeykommitten.*

sportchef kommer vi nu att inrätta en särskild sportkommitté, som jag kommer att leda. Där ingår förutom jag själv, hockeyordföranden Åke Bergdahl samt de bägge seniortränarna Lasse Falk och Tommy Boustedt.

– I den här kommittén skall vi framför allt jobba med de sportsliga frågorna som spelarrekrytering och den långsiktiga planeringen för kommande säsonger, slutar "Putte" Carlsson, som alltså inte på något vis tänker lämna sitt engagemang i Djurgårdens hockey. *(Av Dan Svanell).*

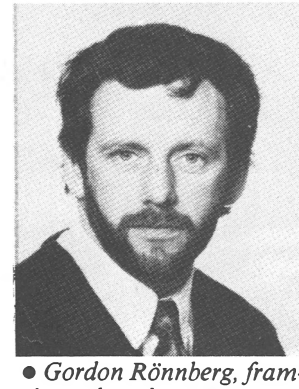

● *Gordon Rönnberg, framgångsrik damtränare i fotboll.*

SM-BRONS TILL DIF:s FOTBOLLSTJEJER

Ett ynka mål på bortaplan – se där det som skiljde Djurgårdens fotbollsdamer från en finalplats och spel om SM-tecknen. Nu blev det SM-brons istället – inte illa spelat av årets nykomlingar i högsta divisionen.

"90-talets damfotbollslag" fick 1–1 hemma på Hjorthagen mot Jitex och

● *Pia Carlsson, andre från höger på bilden, blev den tredje Djurgårdstjejen att på kort tid ta plats i damernas fotbollslandslag. Inte för inte har ju det blårandiga laget av förbundskapten Gunilla Paijkull kallats "90-talets lag". De två tjejerna före Pia är Malin Swedberg och Marie Ewrelius. Pia gjorde mål i debuten, mot Polen. Målskyttarna på bilden är (fr.v) Marie Karlsson, Eleonor Hultin, Pia Carlsson och Susanne Hedberg.*

0–0 borta – och på det målet gick de namnkunniga göteborgstjejerna vidare. Jitex har spelare som Eleanor Hultin, Pia Sundhage, Elisabeth Leidinge och Anette Börjesson – för att nu nämna några – och kanske satt respekten lite för hårt hos DIF-tjejerna.

– Lite Jitexkomplex hade vi kanske, menade lagkaptenen Malin Swedberg.

Årets DIF-upplaga är i stort en produkt av nye tränaren Gordon Rönnberg. Gordon, som innan säsongen t o m försökte spela några kronor på sitt lag hos en engelsk bookmaker men möttes av ett "dåligt intresse för svensk damfotboll", kom till laget till den allsvenska säsongen och har framgångsrikt byggt vidare på det grundliga arbete som Jörgen Lindman tidigare lagt ner.

Samtidigt har Gordon varit realist, och fortsätter att så vara:

– Nu börjar vi ladda för nästa säsong. Andra året i en serie blir mycket tufft och det gäller att vi inte blir övermodiga bara för att det gått bra i år.

I serien slutade Djurgården trea, efter Jitex och Malmö FF.

Tidningen DJURGÅRDAREN sänder varma gratulationer till medaljerna till Pia Carlsson, Malin Swedberg, Ulrika von Schreeb, Marie Ewrelius, Janny Timisela och de andra tjejerna i det framgångsrika laget. *(Av Janne Bengtsson)*

JUNIORER UPP I BANDY-ELITEN

Djurgårdsbandyn står väl rustad inför den nya säsongen. Herrlaget räknar med en topplats i div. III medan A-juniorerna i år spelar i Elitserien, liksom A-pojkarna. Även pojklaget, för spelare födda 1976 eller senare, spelar i den högsta serien av den serie som sponsras av SJ – det är en utveckling som, så god som någon, tyder på en enorm bredd på Djurgårdsbandyn i Åkersberga.

Dessutom har bandyfolket haft "tur" i år, jämfört med fjolårets, då den skrala vintern gjorde att lirarna nästan inte alls kunde träna på is. Den här säsongen har varje lag haft en timme i ishallen sedan den 1 september.

Damlaget spelar, liksom i fjol, i division II.

Bandysektionen har fått

TRE KRONOR VALDE ECHOLAC®

Välj en du också!

en ny ordförande efter Åkersbergas "Mr. Bandy", Bert Niska, som dragit sig en smula tillbaka. Nye basen heter Markku Murtosari. *(Av Janne Bengtsson)*

MYRBERG NU SOM TRÄNARE

Lasse Myrberg, flerfaldig svensk boxningsmästare och OS-bronsmedaljör 1988, arbetar nu som tränare för sin klubb Djurgården. Och gör det framgångsrikt, vilket bevisar att boxningssektionen har en mycket god framtid. Det här brevet fick DJURGÅRDAREN från Lasse i början av november:

"I Huddinges månatliga boxningsgala i oktober deltog tre djurgårdsboxare: Shukri Taha (51 kg), Magnus Magnusson (60 kg) och Stefan Ekström (67 kg).

● 14-årige Shukri med blott en månads intensiv boxningsträning, gick en sk diplommatch (där gardering, balans och rena slag premieras, ej antalet träffar). Shukri började matchen mot Narvas Sehmus Yesil distinkt, men Narvaboxaren tuffade till sig – bara för att bli kväst av Shukris påpassliga vänster-höger-vänsterkombinationer. Djurgårdaren var hela tiden steget före, och när domarna summerade matchen stod han också som segrare med 22-14.

● Födelsedagsbarnet (17) Stefan Ekström debuterade med att möta den några år äldre och tio kg tyngre (!) Tony Andersson, Örnen. Matchen, med tanke på viktskillnaden och skillnad i erfarenhet, en diplommatch visade Stefan i en beundransvärt disciplinerad boxning, framförallt i den tredje ronden då den skevhänte Örnenboxarens tyngd märktes mest. Stefan långa vänster och rörliga fotarbete avgjorde dock när matchen dömdes jämn, 26–26, en liten seger med tanke på förutsättningarna.

● Sist men inte minst mötte Magnus Magnusson (17) jämnårige Pumaboxaren Ahmet Ugau i en riktig match. Och match blev det. Pumaboxaren visade sig vara en vildsint slugger, och Magnus föll ibland in i samma stil. Men han blixtrade också till med fina vänsterträffar som bl a gav en stående räkning på Pumaboxaren. Magnus visade rejäl fighting spirit och med lite bättre kondition skulle han köra över sådana här motståndare. Nu blev det "bara" seger med 2–1.

All heder, alltså, åt dessa tre boxarlöften som med säkerhet kommer att ge DIF-boxningens supportrar högtidstunder i framtiden." *(Av Lasse Myrberg)*

DIF:ARE VM-FYROR I FÄKTNING

Djurgårdaren Peter Vanky slutade på sjätte plats i VM i värjfäktning i Denver, USA. En sjätteplats med medaljsmak, i kvartsfinalen, dit de åtta bästa av totalt 105 deltagare tagit sig, ställdes Peter mot världscupettan Eric Srecki. han föll knappt med 12–10:

– Det är en liten marginal. Hade jag tagit mig till semifinal hade vad som helst kunnat hända, säger Peter.

28-årige spanjoren Manuel Pereira vann VM-titeln.

Italien vann lag-VM på värja, men Sverige hamnade på en mycket fin fjärdeplats efter två ytterst knappa förluster i medaljmatcherna: 7–8 mot sedemera världsmästarna från Italien i semifinalen, och 7–9 mot bronsmedaljörerna från Kuba i matchen om tredje pris.

I det svenska fem-mannalaget fäktade tre Djurgårdare: Peter Vanky, Ulf Sandegren och Otto Drakenberg. *(Av Bela Rerrich/Janne Bengtsson)*

● *Gott om glin — jovisst finns det orienterarungar i Stockholm också. Här är ett gäng under Djurgår'ns beskydd i Vasaparken i somras, då DIF-orienterarna passade på att göra propaganda för sektionen och för sporten. T.v. sektionssekreteraren Bertil Wiström och i mitten ordförande Hans Hansson. (Foto: Stig Hammar).*

OL-FOLKET REKRYTERAR UNGA

Djurgårdens orienteringssektion skall nu försöka rekrytera ungdomar till skogssporten – från områdena mitt i sta'n. Ett brev skall gå ut till de barnrika skolorna i Vasastan, Östermalm och Norrmalm, förhoppningsvis också till deras föräldrar – det är ju de som har bilarna för att köra de unga orienterarna till skogen. Djurgårdsorienterarna visade f ö upp sig i centrala Stockholm med medverkan i Vasaparkens dag, så visst finns det ungdomar i innersta'n. *(Av Stig Hammar)*

77:ORNA SEGRADE I ST. ERIKS-CUPEN

I fjol föll Djurgårdens fotbollsgrabbar, modell 1977, knappt i finalen i St. Erikscupen, mot Vasalund. I år tog Djurgårdarna, under lagledaren Lennart Hollander och med tränaren Hans Gehlin, revansch - på Brommapojkarna. I matchens absolut sista anfall – det var förlängning och match gjorde Andreas Melin matchens enda mål, 1–0 till Djurgården.

– Jag satte ett skott som gått i retur två gånger. Theodor Johansson sköt i ribban och Niklas Pettersson sköt på en försvarare. Jag sköt i mål, berättade Andreas.

Det var första gången DIF-77:orna besegrade Brommapojkarna, som totalt blev St.Erikscupens främsta klubb. BP-grabbarna samlade 15 poäng genom två klassegrar. Djurgården tvåa, åtta poäng, en klasseger. IFK Lidingö trea, 4 poäng, en seger. På flicksidan samlade Norsborg 5 poäng, Bollstanäs och Sätra 4 poäng var.

Totalt deltog 1 121 lag med drygt 35 000 spelare.

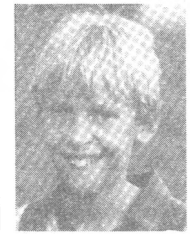

● *Andreas Melin gjorde segermålet när 77:orna vann sin klass i S:t Erikscupen.*

WASATORNET AB

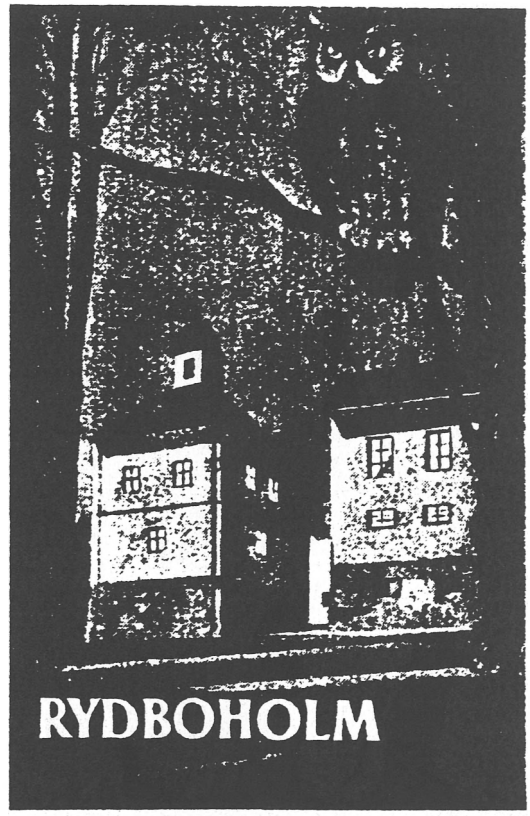

RYDBOHOLMS GÅRD

stödjer ungdomsBandyn i ÅKERSBERGA

MÅLET ÄR UPPNÅTT

— ELLER KAN DJURGÅRDENS HANDBOLL TA SIG HÖGRE

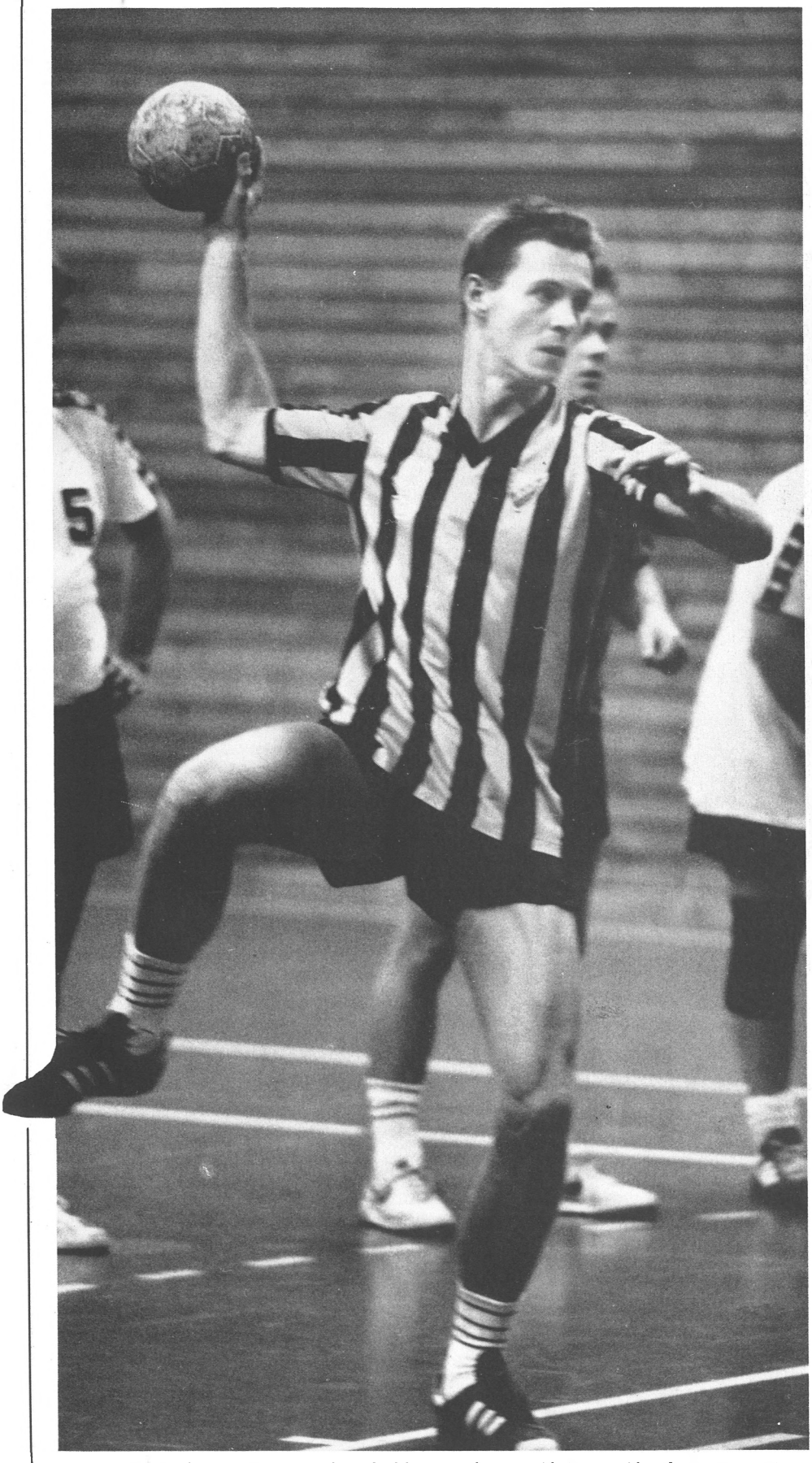

• *Skarpskytten Peter Vestberg laddar — och gör mål. (Foto: Claudio Bresciani).*

Av ELLIKA SVAHN

Djurgårdens handbollslag verkar ha parkerat i division III. Medelåldern i laget ligger runt 30 år så spelarna är mitt uppe i den civila karriären. Det och dålig nyrekrytering gör det svårt att avancera i serien.

Förra året var det dock nära att Djurgården gick upp till division II. Det skilde bara två matcher från avancemang. Tränaren Lars Eriksson berättar att deras värsta konkurrent fick en spelare från Cliff mitt i säsongen, vilket spolierade DIF:s chanser.

Men både Lars och lagledaren Ove Lindberg säger att Djurgården inte platsar i division II. Laget är bra, men tunt. Spelarna prioriterar annat än handbollen på sin fritid. De har jobb som kräver övertid. Det är många poliser i laget som ofta måste jobba över.

Ove Lindberg minns med fasa hur det var att spela i division II, där Djurgården fick en friplats 1984-85. Ove tvingade lämna walk over till en match för att han inte fick ihop tillräckligt antal spelare. Högt upp i serierna ska inte det förekomma och det blev mycket skriverier. Det hette att "Benke Bräda" (Bengt Broberg) som styrde i Djurgården lät alla pengar gå till fotboll och ishockey.

Tog över A-laget

Ove efterträdde Svenne Holmgren som lagledare i B-laget för sju år sedan. När legendariske Gillis Flosjö avgick som lagledare för A-laget året efter tog Ove över det med. Det var Gillis som värvade Ove till Djurgården en gång i tiden. Ove började spela handboll när han gick i Södra Latin som på den tiden var ett "handbollsnäste". Han påstår att han var liten och klen när han var ung. Därför blev han placerad

i målet där han gjorde minst skada. Ove har varit Djurgårdare ända sedan hans pappa tog med honom på fotboll när han var liten.

—Ove är djurgårdare ut i fingerspetsarna, säger Lars Eriksson.

Lars har tränat Djurgården i två säsonger, första året som spelande tränare. Då coachade Ove laget under matcherna. Båda tycker att det fungerar bättre nu.

Ove tar ut lag till matcherna och ser till att spelarna kommer. Han planerar träningsläger tillsammans med Lars. Han ordnar allt praktiskt, beställer mat, bokar logi och ordnar fickpengar. Han ser till att spelarna får skjuts till matcher och träningsläger. Han köper utrustning och han tvättar matchdräkterna.

—Ove är en entusiast som lägger ner mycket tid på laget, berömmer Lars.

Från Ystad

Lars kommer från Ystads IF. Trots att han bara är 33 år har han spelat i Ystad sexton säsonger. Han var skyttekung i laget och spelade i landslaget 1972.

• *Laget som försvarar DIF:s handbollsfärger. Stående fr v: Lars Eriksson (tränare) Vidar Moen, Lars Edberg, Per Landberg, Bo Hesselgren och Owe Lindberg (lagledare). Knäsittande: Jan Inge Bexell, Tommy Gustavsson, Peter Vestberg, Kjell Wilson och Peter Karlsson. Nedan: Lars Eriksson och Owe Lindberg, eldsjälarna bakom handbollssektionen. Underst: Peter Vestberg i en stilstudie. (Foto: Claudio Bresciani).*

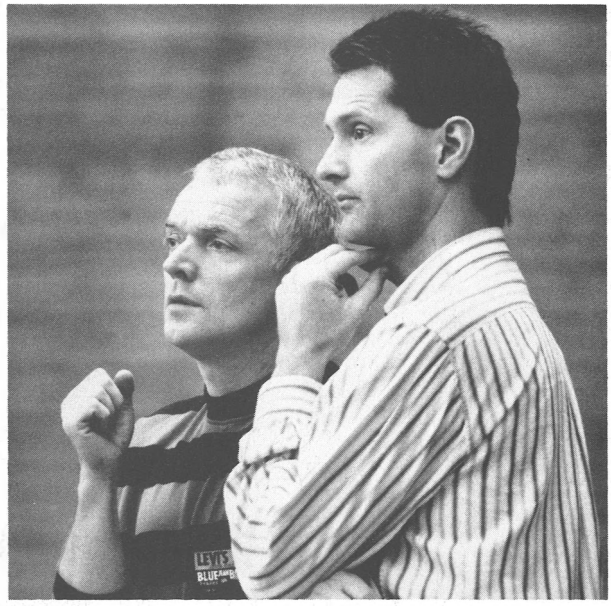

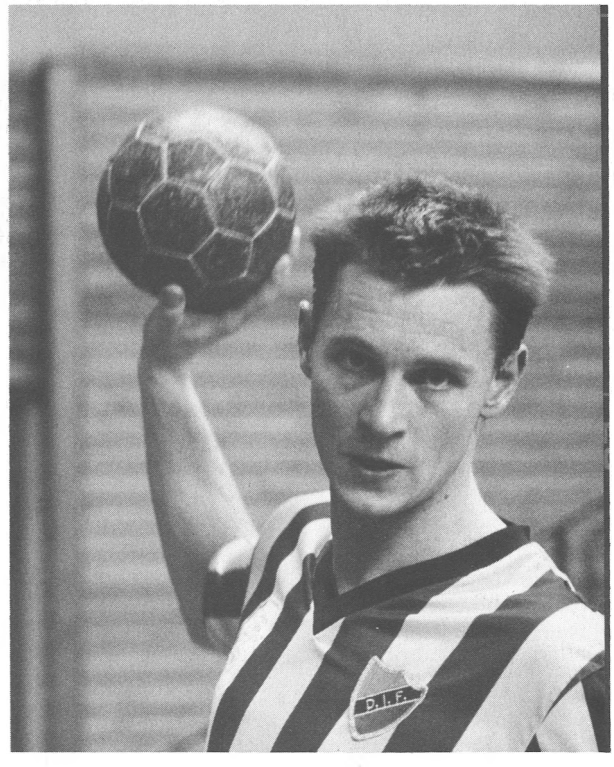

Lars har flyttat till Stockholm för att läsa till sjukgymnast. Det är för övrigt andra gången han bor här. I mitten av 70-talet utbildade han sig till gymnastiklärare på GIH. Då tränade han med Hellas och åkte hem till Ystad och spelade match på helgerna. Ystad hade precis gått upp i dåvarande allsvenskan och han kände att han svek laget om han inte spelade. Det var en jobbig tid för Lars och han skulle aldrig göra om det.

Både Lars och hans fru trivs i Stockholm så den här gången tänker de stanna när Lars pluggat färdigt i sommar.

Lars tränar också damlandslaget i handboll tillsammans med Björn Söderlund från Polisen. Det är meningen att Björn ska hålla i det administrativa och Lars i träningen, men det är litet flytande.

Sämre självförtroende

Lars säger att det inte finns någon anledning att träna damerna och herrarna på lika sätt. Han säger att den enda skillnaden han har märkt är att flickor har mycket sämre självförtroende.

—De tar inte lägen självklart utan vill vara så fria, så fria innan de skjuter.

Lars var tidigare tränare i Ystad i tre år. Hans formella utbildning är en distanskurs för handbollstränare på GIH. Men han har praktiska erfarenheter av många tränare och vet hur en bra tränare beter sig. Han kan också sätta sig in i spelarnas sätt att tänka. Det märks inte minst när han berättar hur han lägger upp ett träningspass.

—Jag börjar träningen med 10 minuters löpning och uppvärmning. Efter det kör vi kontringsövningar där spelarna får springa mycket, för jag vet att de slarvar med löpningen under uppvärmningen.

Dåligt återväxt

Djurgården saknar junior- och pojklag i handboll. Ove säger det beror på flera saker.

—Vi brukar skylla på att det inte finns något upptagningsområde i innerstan. Det finns ju inte så många barn på Östermalm. Vi får inga kommunala bidrag för ungdomar som bor utanför stan.

Men tiden räcker inte till att jaga nya spelare och planera långsiktigt. Och ju färre lag desto sämre träningstider. Det finns ingen handbollskultur här, den finns i Göteborg och Skåne.

Det bekräftas av Lars. Han berättar att han började spela handboll därför att det inte fanns något annant att göra på vintern i Ystad.

Lars säger att träning av ungdomar inte ska vara märkvärdig och organiserad. Den ska inte likna vuxenträningen. Allt som behövs är litet fantasi. När han var liten samlades några killar och spelade utan tränare.

Men med den lokalbrist som råder i Stockholm är det svårt att komma in i gymnastiksalar även om man spelar i etablerade lag.

Varken Ove Lindberg eller Lars Eriksson tror alltså att Djurgårdens handbollslag kan komma så mycket längre än vad de gjort. Men de är inte alls nedslagna. Lars sammanfattar det så här:

—Vi gör det bästa möjliga av de förutsättningar vi har.

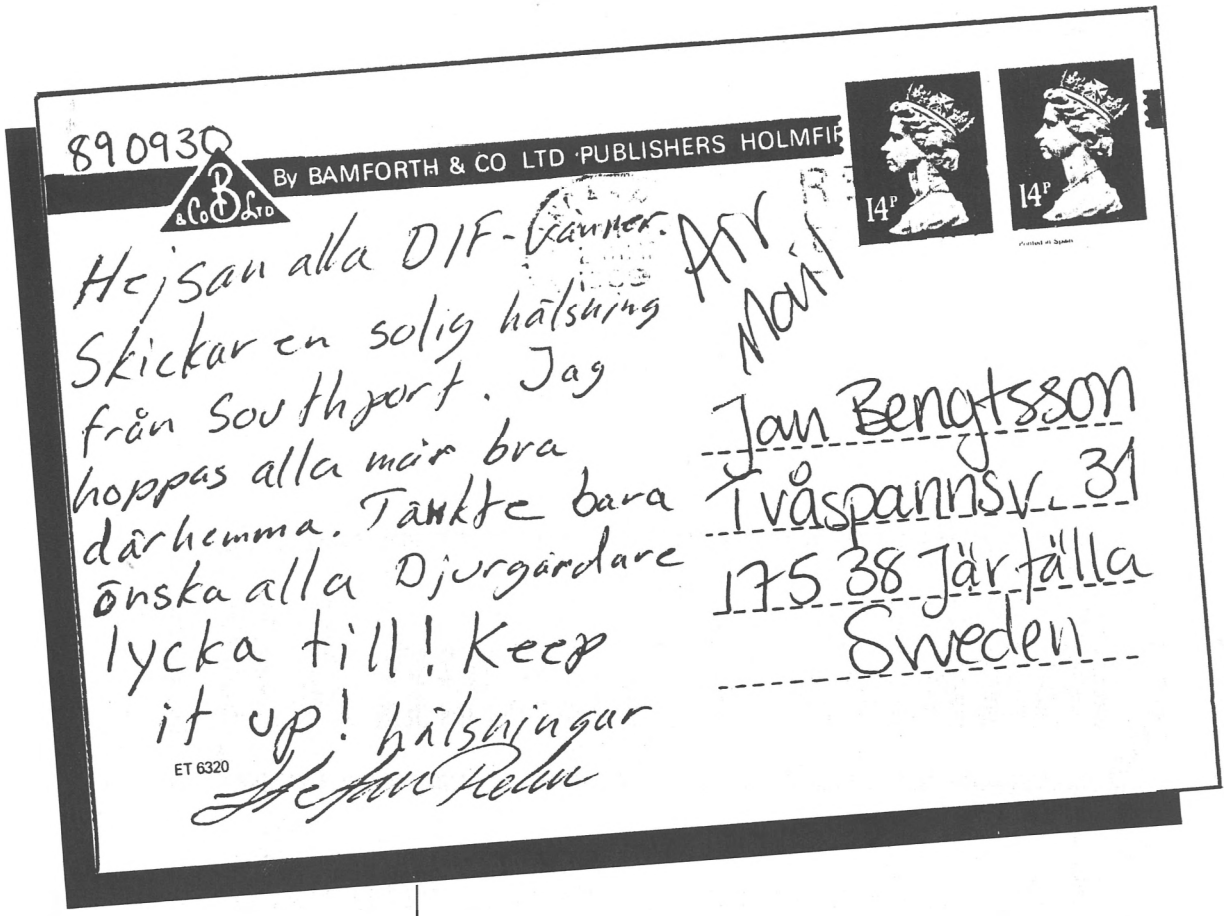

Det här kortet damp ner i chefredaktörens brevlåda. En tjusig bild av Soutport by night på framsidan och en hälsning på baksidan. Mottagare: Alla djurgårdare i hela Sverige. Avsändare: Stefan Rehn, Everton FC.

EN HÄLSNING FRÅN STEFAN

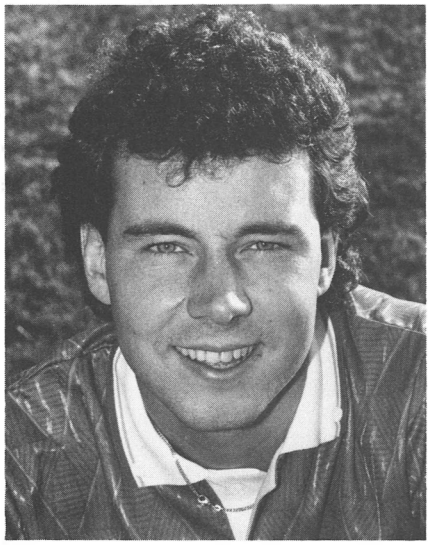

● *I Evertons blåa fotbollströja. Stefan trivs bra i Liverpool men sänder ofta en tanke hemåt.*

Av JANNE BENGTSSON

Här kommer en hälsning per vykort, till alla Djurgårdare, från en utlandsflyktad blårand:

– Jag tänker på er. Ofta, säger Stefan Rehn, Everton Football Club i Liverpool, närmare presentation av både spelare och klubb överflödig.

Stefan blev Djurgårdens och faktiskt Sveriges första proffs i världens bästa fotbollsliga, den engelska.

– Jag brukar kolla upp hur det går för Djurgår'n, försäkrar Stefan. Har dels ofta telefonkontakt med mina föräldrar, med Tommy Söderberg, frågar alltid journalister när de ringer.

Och de gamla lagkamraterna?

– Tyvärr blir det alltför sällan att jag ringer några gamla spelarkompisar. Det har jag dåligt samvete för, erkänner Stefan, som senast (när detta skrivs i mitten av oktober) pratade med Steve Galloway.

– Jag skall bättra mig, lovar Stefan Rehn.

Djurgårdens första riktiga Englandsproffs (se fotnot) trivs i Southport, strax utanför Liverpool, och trots att själva jobbet numera bara tar drygt tre timmar, med resor och allt, får han och flickvännen Ingrid ändå alltid tiden att gå.

Får tiden att gå

– Vi går på bio, går ut och käkar, gör olika grejer. Det finns alltid något att göra, berättar Stefan. Har börjat lira lite golf (lugn, bara lugn, djurgårdare, det blir ingen ny Tumba av Stefan, det här handlar om minigolf) och ofta kommer kompisar från Stockholm på besök.

Dessutom fixar Stefan och hans Ingrid med lägenheten, en trerummare i ett höghus i Southport.

– Man kan ju se det så här. Förut var fotbollen en hobby. Nu tjänar jag pengar på det jag tycker är roligt. Då går det liksom lättare.

forts. sid 14

MäklarGruppen AB

För köpare och säljare
med anspråk

LINNÉGATAN 25
114 47 STOCKHOLM

TEL VX 08-665 60 30

TELEFAX 08-660 05 25

Enda minusposten hittills under proffskarriären är att Stefan inte lyckats göra sig bofast i Evertons A-lag. Han växlar mellan B-laget och inhopp och några matcher i A-laget. Stefan har hård konkurrens om platsen på mittfältet av nordirländaren Norman Whiteside, en gång - det var 1982 - vid 17 års ålder den yngste spelaren någonsin i en VM-turnering. Numera är Whiteside en hårdför here som de flesta motståndare har respekt för.

Hård konkurrens

– Jag visste redan när jag åkte hit att det skulle bli svårt att ta en plats i laget, berättar Stefan. Jag tränar och försöker förbättra mig. Mer kan jag ju inte göra. Det är bara att vänta på att jag lyckas.

Svårt i Everton, alltså, stjärna i Djurgården. Överhuvudtaget är livet annorlunda i den berömda fotbollsstaden vid Merseyfloden. Träningar, stilen, disciplinen. Stefan berättar:

– Vi tränar varje dag, två timmar ungefär. Träningen är enklare men tuffare än i Sverige. Det är färre moment, men de genomförs med högre tempo och mycket tuffare. Tränade vi fem grejer under ett pass i Sverige så är det en eller två i England.

Inte i kostymen

Och så har Stefan gått och blivit en riktig kostymknodd:

– Nä, nä, nä...Jag går helst i träningsoverall, men det duger inte i Everton. Det är kostym som gäller, vid alla matcher, i A-laget eller B-laget. Och så vill man ju inte komma i samma kostym jämnt...

Stefan, som köpt upp sig på en ny VW Golf GTI ("med 16 ventiler", framhåller han), delar chaufförsjobbet med fyra i Southport boende lagkamrater - de kör till träningarna en vecka i stöten. Med i bilen finns Stuart McCall, Neil McDonald och Tony Cottee:

– Jäkligt fina killar. Det händer att vi går ut tillsammans och käkar, eller tar en öl. Senast var vi ute med Stuart McCall och hans fru. Jättetrevliga.

Utelivet är inga problem. Visst är fotbollsspelarna i Everton (och "storebror" Liverpool) välkända i staden och dess omgivningar, men Southport är ändå lite annorlunda. Visst blir det en och annan klapp på axeln, eller folk som kommer fram och vill snacka, men det är under acceptabla former.

– Det är värre inne i Liverpool, faktiskt. Men här kan vi gå ut på rätt vanliga ställen.

Och det är helt OK för spelarna att gå ut och ta en öl. Och pubar finns det, väl?

– Skojar du?, frågar Stefan. Det finns en pub i vartenda gathörn här.

Gott om gott öl finns det alltså, ett topplag i engelska ligan likaså, fina kompisar, en bra lägenhet, snygga omgivningar, en - får man förmoda - hyfsad lön. Inget saknas. Eller..?

– Jo, jag saknar Djurgår'n.

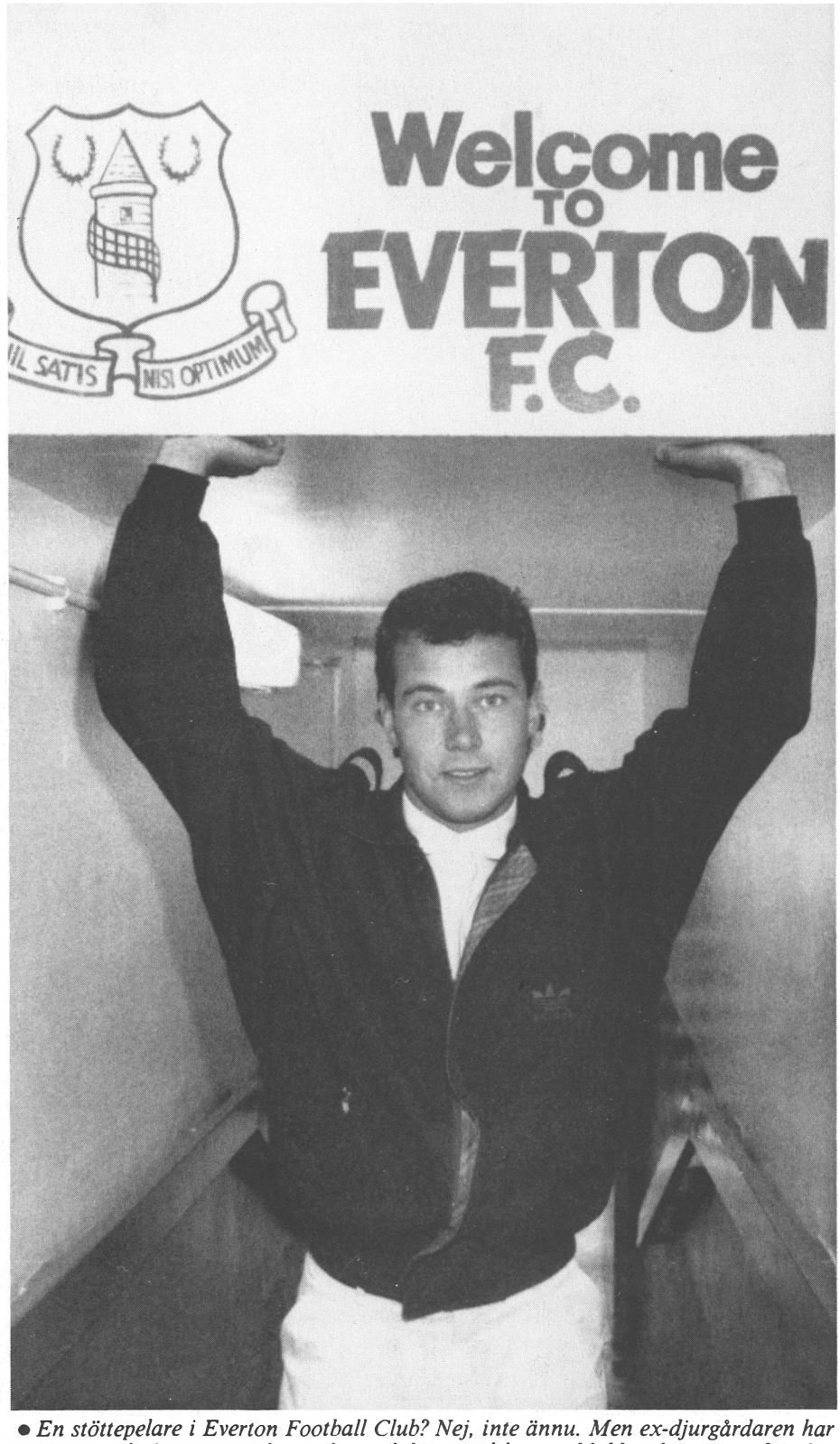

● *En stöttepelare i Everton Football Club? Nej, inte ännu. Men ex-djurgårdaren har gott om tid på sig. Hans kontrakt med den engelska toppklubben löper över fyra år.*

FOTNOT: Sammanlagt fem svenskar har lirat seriefotboll i England. Stefan Rehn är dock Sveriges första proffs i engelska ligans division 1. Han kontrakterades för Everton veckan innan **Glenn Hysén** skrev på för Liverpool. Innan Rehn och Hysén spelade djurgårdaren **Hasse Jeppsson** också fotboll i England, dock som amatör. Jeppsson lirade i Charlton år 1951. IFK Göteborgs **Dan Ekner** spelade, också som amatör, i Portsmouth år 1950. Malmö FF:s målvakt **Janne Möller** spelade som proffs i Bristol City åren 1980-82, men inte i den högsta divisionen utan i division III.

VI HJÄLPER DIG MED DAGENS VERKLIGHET OCH MORGON-DAGENS IDÉER.

För industri och kontor behövs det hjälpmedel som förenklar och underlättar i jobbet. Därför har vi specialiserat oss på produkter inom området lyft, transport, lager, produktion och kontor.

Allt hittar du utförligt presenterat i vår katalog. Ring oss och hjälpen är på väg. Enklare kan det inte bli.

Inför morgondagen finns det många idéer som först måste prövas. Då behövs en legotillverkare som har resurser att göra det som aldrig gjorts tidigare. För att komma så långt som möjligt inom plåtbearbetning har vi byggt upp en imponerande maskinanläggning för stansning, bockning, svetsning och ytbehandling.

Detta tillsammans med ett skickligt arbetslag står beredda att förverkliga dina omöjligaste idéer. Sedan får det handla om prototyper, 0-serier eller fullserier. Vi gör det.

Cowab AB

Ängsvägen 13, 183 75 Täby. Tel. 0762-121 00.
Faxnr. 0762-134 80.

HOCKEYNS EVERG

Av RALF GUSTAVSSON

Mats Waltin är tillbaka.

En lirare och en rinkens gentleman.

Det förvånade många när 36-årige Waltin, efter en lång proffssejour i Schweiz, skrev på för gamla Djurgår'n igen.

Inte minst förvånad blev kanske Mats själv, som ursprungligen hade lite andra planer för de närmaste åren.

-Jag blev mest överraskad över att det fortfarande fanns någon som ville ha mig som spelare. När jag i våras bestämde mig för att flytta hem blev jag kontaktad av en del klubbar. Alla de kontakterna gällde olika tränaruppdrag. Ingen var intresserad av mig som spelare. Ingen utom "Putte" Carlsson, som frågade mig om jag inte ville komma till Djurgår'n och spela ett eller två år till. Det var så lockande att jag inte kunde motstå det. Det tror jag mycket berodde på att det var just Djurgår'n, säger Mats.

Det var mitt under hockey-VM som "Putte" tog kontakt med Mats.

-Vi har haft lite ont om framförallt spelande backar som Mats. När sedan Arto Blomsten skulle bli proffs och Kalle Lilja funderade på att sluta så slog mig plötsligt tanken, när jag mötte Mats på Globen, att jag i alla fall skulle fråga honom, säger "Putte".

Så gjorde "Putte" och Mats behövde ingen längre betänketid. Det blev en snabb affär. Och det är ett ett-plus-ettårskontrakt som Mats skrivit med Djurgården, där man träffat den ömsesidiga överenskommelsen att om Djurgården efter den första säsongen är nöjd med Mats och Mats själv känner sig motiverad att fortsätta så blir det en säsong till.

Att det som många trott var Börje Salmings framgångar i VM som fick Mats att fortsätta som aktiv dementerar dock Mats.

-Börjes deltagande i VM har på inget sätt påverkat mitt beslut. Däremot tog Börje säkert bort mycket av den åldersfixering som funnits inom hockeyn genom att lyckas så bra i VM. Det märkte inte minst jag. För när det blev känt att jag skrivit på för Djurgår'n var det många som just sa att "det kommer säkert att gå bra för Waltin för det gick ju bra för Salming". Hade Börje inte varit med i VM eller misslyckats där så hade det säkert i stället låtit: "Waltin skall bli 36 år. Kan det gå?"

Lirare

Mats är en av de stora profilerna och lirarna i svensk hockey. Och som många andra av de stora lirarna är Mats född på Söder. Men det var ute i Farsta, dit familjen flyttade när Mats var fem år, som idrottskarriären började. Där blev

¡REEN LIRAR IGEN

kvartersgänget Hästhagspojkarnas sjumannalag i fotboll det första lag som då sjuårige Mats kom att spela i. Äldre syrran Lenas magister var ledare och Mats var några år yngre än sina lagkamrater. Mats var nämligen betydligt bättre än sina jämnåriga och spelade därför hellre med de lite äldre killarna. Mats var bra i de flesta idrotter. Bäst var han när det fanns en boll med. Det var också bollspelen som Mats tyckte var roligast. När han var nio år vaknade intresset även för ishockeyn. Då blev det ishockey och fotboll för hela slanten. Och när veckopengen inte riktigt ville räcka till så hjälpte ständige supportern pappa Sten till så att Mats kunde åka in till Hovet och också titta på hockey. Där på ståplats för tre kronor, som det då kostade, kunde Mats se sina idoler och dåtidens storlag Djurgårdens IF.

-Framförallt var det lärorikt. Alla dragningar och sådant som jag såg där tog jag sedan med mig hem och försökte att själv kopiera hemma på isbanan i Farsta, minns Mats.

Urdjurgårdare

Djurgårdare har Mats liksom sin äldre bror varit så länge han kan minnas. Med rätta kan Mats hävda att han är en riktig urdjurgårdare. Det var som 10-åring som Mats själv 1963 började spela ishockey i Djurgårdens pojklag. På den tiden hade Djurgården dock ingen bra ungdomsverksamhet, vilket gjorde att Mats efter tre år lämnade Djurgården. Han gick till IK Göta, som var en liten anrik klubb uppe på Stockholms Stadion. Där trivdes Mats så bra att han kom att stå emot alla uppvaktande storklubbars frestande anbud i hela sex år.

-Åren i IK Göta betydde mycket för min utveckling som hockeyspelare, säger Mats idag.

Trivseln födde framgång och redan som 14-åring spelade Mats sin första division II-match i hockey. 17 år gammal blev han uttagen i juniorlandslaget. Då hade han 1968 och 1969 spelat i Stockholms TV-pucklag. Båda åren blev det dock uddamålsstryk i finalen.

Bättre gick det 1972 då Mats blev europamästare för juniorer. Det var samma år som han lämnade IK Göta och började spela allsvensk hockey för Södertälje SK. Redan efter en halv säsong i allsvenskan blev Mats uttagen i Tre Kronor. Debuten skedde den 9 februari 1973 mot Finland på Hovet. Som backar i det laget fanns också Börje Salming och den då 35-årige Bert-Ola Norlander, som senare skulle bli Mats tränare i Djurgården.

Valde hockeyn

Mats var ett jättelöfte även i fotboll. När han blev uttagen i Tre Kronor hade han varit juniorlandslagsman i både fotboll och ishockey. Fotboll spelade Mats för Brommapojkarna i division II och i juniorlandslaget förekom han i laguppställningar med bland annat Anders

Mats Waltins ishockeykarriär i siffror:

Stor Grabb: Nr 97
A-landskamper: 236
B-landskamper: 21
J-landskamper: 19
VM-turneringar: 8
OS-turneringar: 2
Canada Cup-turn: 2

● ELITSERIEN 1973–1984:
Antal elitseriematcher: 365
Gjorda mål: 101
Assists: 122
Svensk mästare: 1982/83

● PROFFSKARRIÄR 1984–89:
Lugano, 84–87: 2 guld, 1 silver
Zug, 87–89: -

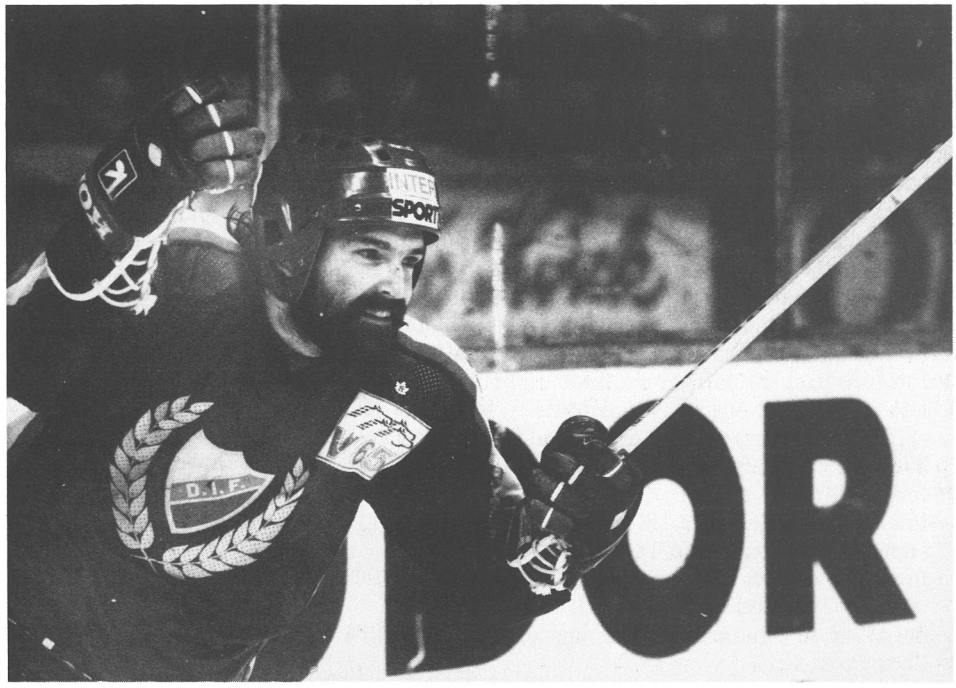

• *Mats Waltins olika skepnader. Ovan: Mål i en match mot AIK. Året var 1981. Ovan th: 1987, och Mats uppträder för första gången i schweiziska Zugs dräkt. Th: 1985 var den schweiziska klubbadressen Lugano. Th nedan: Djurgårdsdress och guldjubel. Året var 1983. Stora bilden: Så ung och utan skägg. DIF-dress, modell 1978, och Mats var med om att spela SM-final. Ovan längst th: BP:s duktige fotbollsspelare, anno 1972. Och därunder: Mats Waltin, hockeyns evergreen, som han ser ut idag. (Foto: Ralf Gustavsson m.fl.)*

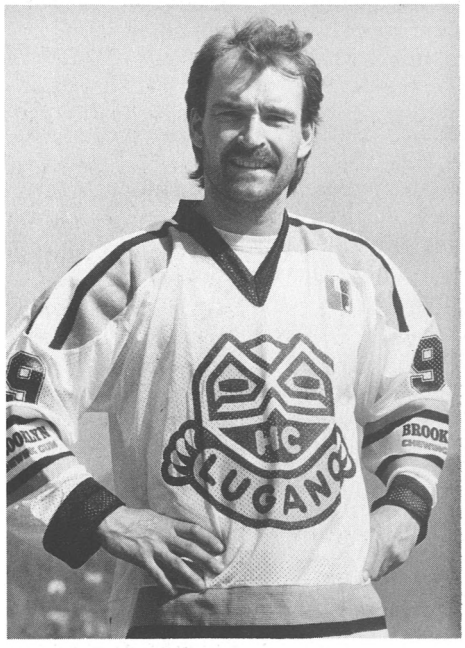

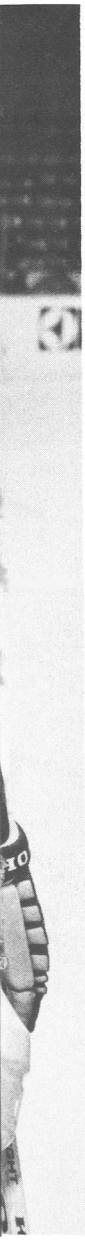

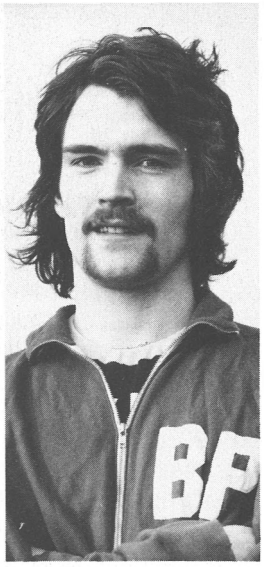

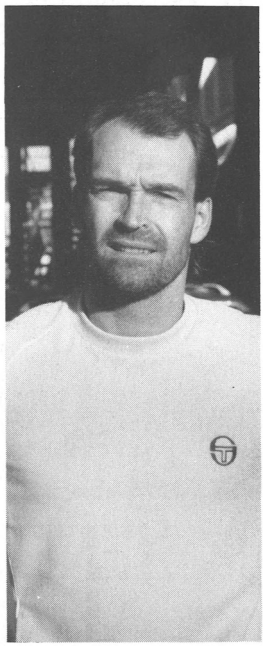

Grönhagen, Matte Werner och Ralf Edström.

Året hade dock för få månader för att kunna kombinera fotbollen och ishockeyn. Mats tvingades att välja. Första gången han tvingades att göra det var när han samtidigt blev uttagen i båda juniorlandslagen. Då valde Mats fotbollen. Därefter började pendeln att alltmer slå över till förmån för ishockeyn. När Mats första gången blev uttagen i Tre Kronor gjorde "Knivsta" Sandberg, som då var Mats tränare i Brommapojkarna, ett uppmärksammat uttalande där "Knivsta" påstod att Mats inte riktigt var kvalificerad för spel i Tre Kronor utan att hans uttagning mer var en tjusig inbjudan från hockeyn för att få Mats att välja den sporten. Men Mats hade då redan bestämt sig för ishockeyn och fotbollen hade därmed säkerligen gått miste om en blivande storspelare.

-Jag ledsnade på fotbollen. Jag var med redan på den tiden när man spelade med fem forwards. När sedan systemen tog över fotbollen och det blev två man i anfallet och åtta man i försvaret så blev det inte lika roligt längre att vara forward. Den utvecklingen påverkade mer än något annat det val jag då gjorde och som jag idag inte ångrar en sekund. Jag tycker att fotbollen har utvecklats till en av de mest distruktiva bollsporterna och jag förstår den publikkris som fotbollen upplever idag, säger Mats som alltid prioriterat liret.

Mats Waltin var all-round även som ishockeyspelare. Det visade han inte minst genom att han kunde spela på i stort sätt vilken plats som helst i laget. Han var egentligen back, men när det blev lite tunt i anfallet sattes han upp i kedjan. Så gjorde hans tränare i Södertälje "Tjalle" Mild, och så gjorde senare Leif Boork i Djurgården. I Södertälje gjorde han succé som vänsterforward, men det var som back han blev uttagen i Tre Kronor. Även om Mats var bra som forward, menade många att han dock var bäst som back. En som tyckte så var "Tigern" Johansson, som var Mats tränare i Vikingarna. Som många andra jämförde "Tigern" Mats med "Lill-Strimma" som också spelade forward innan han till slut hittade sin rätta plats som back.

Då tyckte Mats att en bra spelare skall kunna spela på vilken plats som helst och han tycker likadant idag.

-Leffe Boork satte till exempel under sitt första år upp mig som defensiv center och det tycker jag en back skall kunna klara. Jag tror dessutom att detta med forwards och backar kommer att alltmer suddas ut i framtidens ishockey, säger Mats.

I All Star Team

Sitt egentliga internationella genombrott fick Mats 1976 vid VM i Katowice i Polen, då han som högerback blev uttagen i All Star Team. Samma år hade han då här hemma blivit utsedd till elitseriens bäste spelare och tilldelats Guldpucken.

Hans medverkan i Södertälje var ofta skillnaden mellan vinst och förlust. När Södertälje åkte ur elitserien 1978 ville Mats dock fortsätta att spela i elitserien och återvände till Djurgården. Med sig från SSK hade han också Anders Kallur. Den storsatsning som Djurgården då gjorde ledde till SM-final 1978. Det var den säsongen som Mats spelade i den oförglömliga femman med Anders Kallur, Bosse Berglund, Håkan Dahlöf och Tord Nänzen. Det var oftast den femman som spelade skjortan av sina motståndare och i sin dirigentroll med nummer 9 på den egna tröjan var Mats själv en av de stora segerorganisatörerna. När han hämtade pucken nere vid den egna kassen och avancerade över den röda och blå linjen gick ett förväntansfullt sus genom publiken. Fast det är några år sedan vi fick uppleva det där så tycker man på något sätt som att det var igår.

På Hovet blev Mats också den store publikfavoriten. För ståplatspubliken blev han "Super-Mats", något som Mats själv tycker är en av de största komplimanger han fått under sin karriär. Hur många gånger som Mats blev utsedd till "Matchens lirare" finns det väl ingen som riktigt vet — men många gånger var det.

Nyckelspelare

I alla lag som "Walle" spelat har han varit en nyckelspelare. Tiden i Djurgården var därvidlag inget undantag. Ofta var det ju så att när djurgårdsspelet började gnissla, kastades "Super-Mats" in. Så skedde också när laget saknade någon back i någon formation. Mats kom därför allt som oftast att spela i dubbla byten. Det var en säker garanti för att få snurr på spelet igen.

Leif Boorks första år i Djurgården blev tungt för både Mats och för Djurgården. Dels började Mats sin idrottsledareutbildning på Bosön och dels blev träningen betydligt hårdare när Boork kom. Mats fick dessutom spela på i stort sätt alla platser utom som målvakt.

Men Djurgården fick aldrig sitt spel att stämma och fick till och med kvala för att behålla platsen i elitserien. Mats tackade nej till Izvestija och tappade sin landslagsplats. Ropen på "Super-Mats" tystnade. Då var det inte många som trodde att Djurgården året efter skulle bli svenska mästare. Det var heller inte många som trodde att Mats efter en ljumskoperation i början av februari 1983 skulle vara med och lyfta Djurgården till SM-guldet i Scandinavium en dryg månad senare.

SM-guldet blev en härlig revansch för hela laget och inte minst för Mats, som inte bara blev svensk mästare utan också återtog sin landslagsplats och i VM i Västtyskland det året gjorde sin 200:e landskamp. Mats, som så många gånger visat hur man vänder spelet från defensiv till offensiv, visade nu även att också han själv kunde vända motgång till framgång.

En rinkens gentleman

Mats är en av de få fixstjärnor i svensk hockey som aldrig tagit steget över till NHL. Det blev istället så att Mats valde att bli proffs i Schweiz. Där spelade han tre säsonger i Lugano och två säsonger i skatteparadiset Zug. Anbud har dock inte saknas från NHL, men Mats tyckte själv att hans spelstil inte riktigt skulle passa därborta. Mats har ju aldrig varit någon hulk i rinken. Han har ju aldrig varit den som smällt

Nu drar vi ifrån igen.

Vi var först med kopieringsidén, först med att kopiera på vanligt papper, först med dubbelsidig kopiering...

Ja, listan kan bli lång.

Nu drar vi ifrån igen med nya 50-serien. Xerox-kopiatorer som är riktiga sprinters oavsett distans. Som är mycket tekniskt avancerade men ändå enkla att använda. Som håller tempot, även på arbeten där andra kopiatorer sackar efter.

Kungen i 50-serien är Xerox 5090 som blixtrar fram 135 kopior i minuten. Men den är mycket mer än bara en kopiator. Egentligen är den det enda tryck- och efterbehandlingssystem där du kan behålla fin-skjortan på.

I ena änden lägger du dina förlagor. I den andra hämtar du dina xeroxkopior buntade, häftade, kapitelindelade med registerflikar – ja, till och med limbundna som en bok.

Och på tal om xeroxkopior. Xerox Unique heter vårt miljövänliga kopieringspapper. Vi vill att du använder det.

Det tjänar vi alla på.

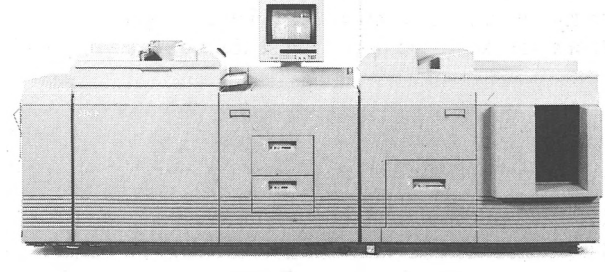

XEROX® och RANK XEROX® är inregistrerat varumärke.

Mer än du tror. RANK XEROX

08-795 10 00

på vid sarger eller i närkamper. Även om det var någon som påstod att Mats tuffat till sig lite på äldre dar så har hans spelstil i stället mer varit att med hjälp av sitt spelsinne, sin åkskicklighet och sin utsökta teknik försöka att vända bort sina motståndare.

-Ett tag tyckte jag att jag var en dålig närkampsspelare, men frågan är idag, som hockeyn har utvecklats, hur mycket närkampspelare man egentligen skall vara, säger Mats och tillägger:

-Frågan är om inte lösningen på att möta ett tätare markerings- och närkampsspel just är mer snabbhet och bättre teknik. Det gäller inte minst för en back.

Och det är som en rinkens gentleman som vi genom åren lärt oss känna Mats. Mats är mer än någon annan Mr. Fair-play och när han någon gång hamnat i utvisningsbåset har det mer varit ett olycksfall i arbetet. Under sin sista säsong i Lugano var han exempelvis bara utvisad två minuter. Det lär ha varit sedan en motståndare råkat trampa på hans klubba...

Sveriges meste back

Mats är Sveriges genom tiderna meste landslagsback och han har under sin långa karriär upplevt så många förbundskaptener och tränare att han knappt kan räkna dem alla. Vid VM i Prag 1985 spelade han sin senaste och 236:e landskamp. Bara "Sura-Pelle" och Tumba har spelat fler matcher i Tre Kronor. Och visst är Mats en klassiker i svensk hockey och i Djurgården.

När han nu gör come-back i Djurgården är det faktiskt hela 17 år sedan han debuterade i elitserien, eller allsvenskan som det då hette. En gång i tiden, när han började i Hästhagspojkarna var han yngst i laget. Idag är han med sina 36 år den äldste i årets upplaga av Djurgården. Äldst var dock Mats i och för sig redan för sju år sedan.

-När en av killarna i laget redan 1982 kallade mig för gubbe, så berodde det faktiskt på att jag var äldst i laget redan då, säger Mats.

Han är hockeyns stålfarfar. Dessutom har han också hunnit med att bli morfar. Som både stålfarfar och morfar kommer han säkert också att bli något av en pappa för många av de yngre killarna i dagens Djurgården, där många av spelarna är betydligt yngre än Mats. Debutanten Mats Sundin är till exempel bara hälften så gammal som "Walle".

-Han är faktiskt lika gammal som min äldsta dotter. När man upptäcker att spelarna i laget är lika gamla som sina egna barn så förstår man att man blivit äldre, säger Mats.

Gammal är äldst

Även om frisyren idag är något annorlunda, skägget delvis borta och hockeyn med åren har ändrats så är Mats sig lik på rinken. Trots viss kritik har Mats aldrig ändrat sin spelstil till en fränare och aggressivare hockey. Han har alltid spelat så som bäst passat honom själv. Och även om vissa har påstått att spelare med en spelstil som Mats skulle komma bort i dagens ishockey så har Mats visat att lirarnas tid aldrig är förbi. Mats är väl bättre än någon annan, ett levande bevis på, att dom som sätter spelet och liret främst lever längst. De är älskade av sin publik och Mats är en spelare som alla tar till sitt hjärta.

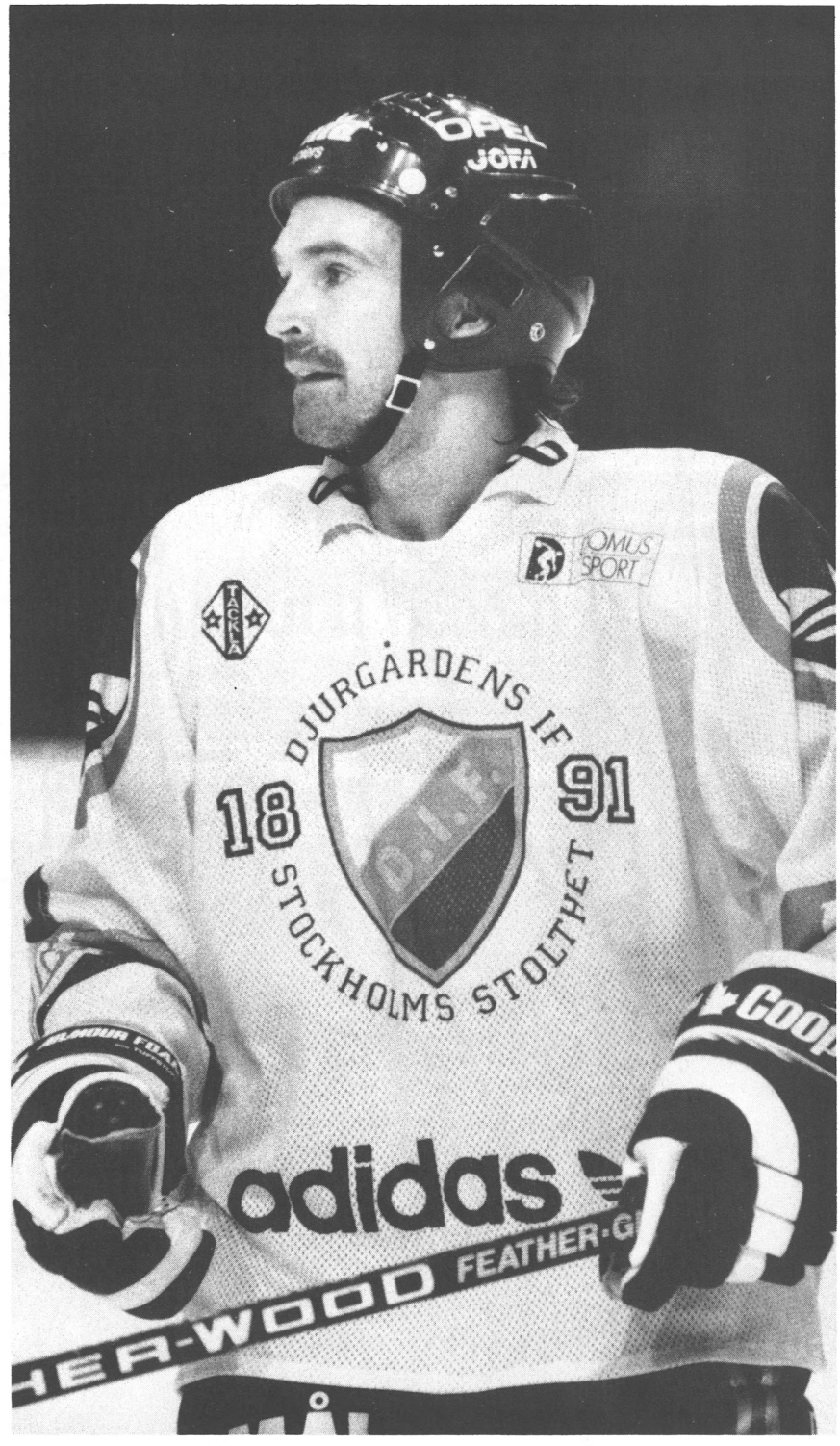

• *Så ser han ut idag. Lite lagom skäggig och med en hökblick över händelserna på isen. (Foto: Claudio Bresciani)*

Att gammal är äldst har Mats också visat under försäsongen, där han var en av de bästa. Väl medveten om den uppmärksamhet och de förväntningar som han nu kommer att möta när fallvaret börjat, har "Walle" vallat om inför sin återkomst i elitserien. Med ambition och optimism har han gått in för sin come-back. För när Mats satsar, gör han det alltid med hela sitt hjärta.

DIF står för matchen

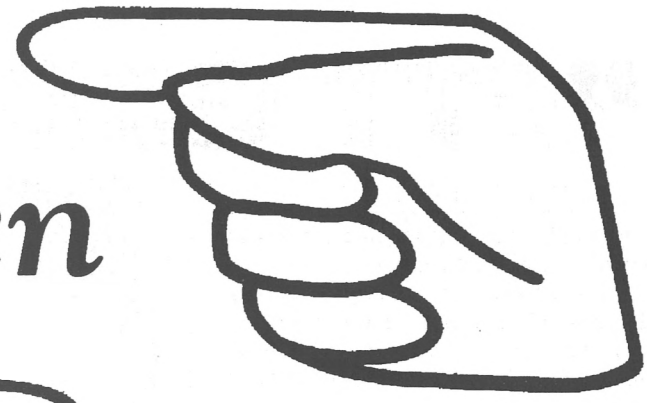

Vi står för "målet"

Se matchen från bästa sittplatserna

MATCHMENY
Förrätt, varmrätt och entrébiljett
Endast 170:-

Bordsbeställning telefon 08-82 34 10

Vi har även lunchservering 11.00-14.00
Konferenser. Festvåning 40 - 200 personer
Ring oss för vidare information!

Restaurant
Råsunda
☎ 82 34 10 Parkvägen 2 B, Råsunda stadion, Solna

”ETT GODKÄNT ÅR”

Av JANNE BENGTSSON

– Ett godkänt år. Det andra året i högsta serien är alltid det svåraste.

Så sammanfattar Tommy Söderberg det fotbollsår som gått, ett år som slutade i en liten besvikelse för de allra mest optimistiska DIF-fansen: Laget hamnade utanför slutspelet.

Tommy Söderberg, som nu lämnar över tränarsysslan till Lennart Wass (honom skall vi återkomma till i nästa nummer av DJURGÅRDAREN), är inte besviken. Han är realist, hade följaktligen inte räknat med slutspel men var hela tiden medveten om att chansen fanns där:

– Andra året brukar innebära baksmälla, särskilt om det första gått väldigt bra. Och det måste vi väl säga att det gjorde i fjol. Men vi har lyckats stabilisera oss som ett allsvenskt lag och det tycker jag är mycket bra. Att vi dessutom var med och nosade på slutspel, gör ju naturligtvis saken ännu bättre.

Klippor försvann

Säsongen började utan en av fjolårets verkliga klippor, norske landslagsmannen Kjetil Oswold som blivit proffs i Grekland. Efter halva säsongen försvann också Stefan Rehn till Everton (se särskild artikel om Stefan på annan plats i DJURGÅRDAREN). Dessutom lämnade Vito Knezevic den backplats han haft nästan sedan urminnes tider, för att varva ner i sedemera division I-klubben Spårvägen.

Tommy Söderberg sammanfattar fotbollsåret 89

– Lasse Lundborg klev in fint längst bak, liksom Niklas Karlström på mittfältet. Niklas och Jens Fjellström har överraskat mycket stort. Mikael Martinsson kom tillbaka efter sin skada i augusti, han blev en rejäl förstärkning men föll tillbaka en del på slutet. Ganska naturligt, han tog i hårt efter sitt långa uppehåll från fotbollen, och det blev en reaktion på det, förklarar Tommy Söderberg.

Observanta motståndare

Men det fanns också problem. Tommy Söderberg sammanfattar det hela så här:

– Våra motståndare var mer observanta på oss, vi fick jobba hårdare än i fjol. Vårt anfall agerade inte lika kraftfullt som i fjol, och hade dessutom massor av otur.

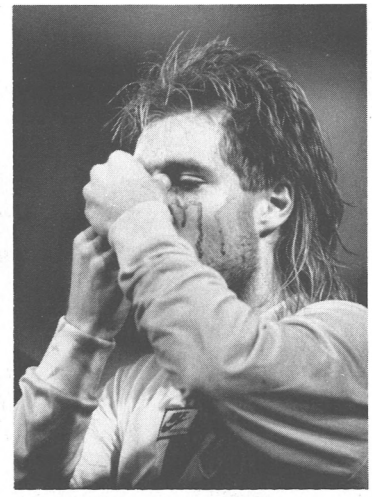

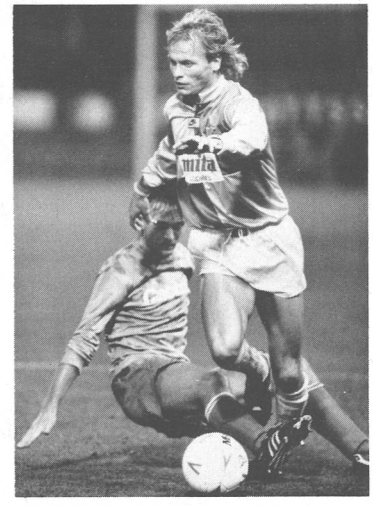

• Året som gick ledde inte till något slutspel om SM, men däremot till matcher i Cupvinnarcupen. Ovan: Steve Galloway slår till mot Union från Luxenburg. Överst: Mikael Martinsson satte högsta fart i augusti, men tröttnade lite senare. Niklas Karlström och Leif Nilsson, klippor som både tog och gav i de bakre leden. (Foto: Claudio Bresciani).

Nya 626 KombiSedan

Vågar du *Bryta!*

Har du sett var de vanligaste leasingmärkena hamnar i Bilprovningens statistik och Motormännens färska verkstadsenkät?

– Bryr sig ingen om besväret, irritationen eller kostnaderna? Vi har en enkel lösning: – Bryt!

Provkör 90 års nya Mazda 626. Mer utrustning än brukligt. Tre motoralternativ. 3 + 3 + 3 + 6 års Mazdagarantier och förmånliga priser. Bränsledekl: 0,76 (2,0i Hgv) – 0,87 (2,0i 16 Hgv) l/mil. 5.347–6.120 kr/1.500 mil (89 07 01). Bilarna på bilderna är specialutrustade.

En bil ska vara som en födelsedagspresent!

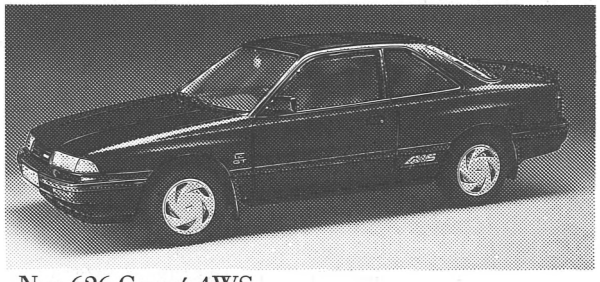

Nya 626 Coupé 4WS

Nya 626 Herrgårdsvagn

Ett Fordoniaföretag

BILKONSULT

JAGUAR mazda

Skärholmen: P-Huset. Tel. 710 05 80. **Bromma:** Ulvsundavägen 134. Tel. 25 28 50.
Öppet: Mån–Tors 9.30–19. Fre 9.30–18. Lör 10–15. Sön 11–15.

• *Peter Skoogh (tv ovan) klev fram i rollen som Malmödödare, med mål i båda segermatcherna mot mästarlaget. Och Niklas Karlström höll stilen han med. Året inleddes med seger i Nackas Minne-turneringen. Tommy Söderberg, nöjd tränare. (Foto: Claudio Bresciani).*

Det som var stolpe-in i fjol blev stolpe-ut i år.

Och, inte minst viktigt:

– Vi åkte på några riktiga skitmål.

Den avgående Djurgårdstränaren summerar också sina åsikter om det uppmärksammade tränarbråket (se särskild artikel här intill), och menar att det var till skada för fotbollslaget:

– Låt mig först konstatera att jag anser att Djurgården förlorar två bra krafter i Göran Aral och Benny Persson. Den uppfattningen kommer jag inte att ändra. Jag tycker att det var synd att det här kom ut i pressen, det har tyvärr tjattrats alldeles för mycket i den här saken. Det var oansvarigt, vem det än var som "läckte", och tråkigt för Djurgården.

Grundmurad position

Tommy Söderberg – som efter några år grundmurat sin position som en av klubbens mest populära tränare genom tiderna – lämnar nu A-laget. Lennart Wass tar över. Men Tommy lämnar inte DIF-fotbollen. Han skall arbeta med på heltid med föreningens ungdomsfotboll:

– Jag känner en enorm lojalitet med Djurgården, och jag vet att sammanhållningen inom den är mycket stor. Det är väl rätt unikt att fotbollsgrabbarna hejar fram hockeylaget och att hockeygrabbarna i sin tur alltid finns på fotbollslagets matcher, med mera, med mera. Det är saker jag uppskattar.

Ungdomsidrotten har alltid intresserat Tommy. Från början var det meningen att han skulle ta över U-fotbollen fr o m nästa år, men nu blir det istället efter årets säsong.

– Ja, skrattar Tommy, den som tror att mitt arbete inom DIF-fotbollen är slut, tror alldeles, alldeles fel.

Tommy skall fr o m nu ansvara för en hel rad viktiga arbetsuppgifter: Sommarproffsverksamheten och rekryteringsgruppen är några av dem.

– Jättekul. Det skulle varit tragiskt för mig om jag tackat nej till det här jobbet.

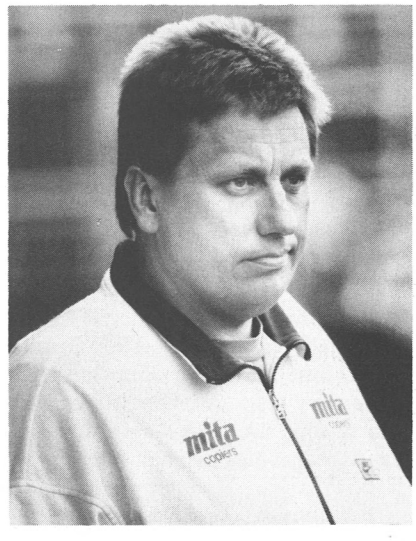

Här finns också arbetet med fortbildningen av ungdomsledare under en fyraårig utbildningsperiod.

Vaska fram spelare

– Redan nu finns en spelare ur U-truppen i A-laget. Det är Patrik Luxemburg (född 1972, med polskt påbrå) som tagit steget upp. Djurgården har en otrolig ungdomsverksamhet som det kan komma mycket bra ur. Tanken är ju att U-fotbollen skall förbereda spelarna för allsvenskt spel.

• Men jobbet för A-truppen är väl ändå ett avslutat kapitel?

– Nej, nej. Jag hjälper gärna Lennart Wass, t ex med att se motståndarlagen. Jag kommer också att indirekt ha kontakt med A-truppen, det ligger ju inom mitt verksamhetsområde att vaska fram egna produkter till A-laget. Dessutom möts ju alla tränare en gång i veckan, så även där träffar jag Lennart.

Och så avslutar Tommy Söderberg:

– Och visst, visst kan jag tänka mig att komma tillbaka som A-lagstränare.

DÄRFÖR SPRACK SUCCÉ-TRION

Av DAN SVANELL

"Lögnen spräckte succétrion! Söderberg ställs åt sidan!"

Dramatiska rubriker i Stockholmspressen under hösten – mitt under pågående slutspelsjakt i fotbollsallsvenskan!

Men vad var det egentligen som låg bakom de dramatiska tidningsskriverierna? DJURGÅRDAREN har ställt dessa frågor direkt till den ytterst ansvarige för Djurgårdens fotbollsverksamhet – styrelseordförande Jan Lilja.

Varför beslutade fotbollsstyrelsen att inte förlänga Göran Arals och Benny Perssons kontrakt med DIF?

– Låt mig först klarlägga att Göran Aral inte hade kontrakt som tränare, vilket det framställs som i massmedia. Benny Persson däremot var kontrakterad som assisterande tränare och B-lagsansvarig. Att han nu lämnar föreningen är efter hans eget önskemål.

– Benny har flyttat till Skåne och på egen begäran satt upp sig på Skånes tränarlista. I hans fall har det varit klart länge att han skulle lämna oss efter 1989 års säsong, säger Jan Lilja.

Föreslog sig själv

– Göran Aral, som var lagledare 1988, föreslog själv i slutet av förra året att han skulle bli sportsligt ansvarig med ansvar framför allt för den långsiktiga planeringen av fotbollsverksamheten. Han skulle bland annat ansvara för talangjakt, utbildning av egna förmågor samt utbildning av ledare inom ungdomsfotbollen.

– Dessutom skulle han ansvara för sommarproffsverksamheten. Endast 20 procent av sin tid skulle han ägna åt A-laget och där delta i vissa träningsaktiviteter.

– Men Göran skötte inte sina långsiktiga arbetsuppgifter – trots att vi påtalade detta för honom vid flera tillfällen. Han ägnade istället all sin tid – trots att det stred mot vår uppgörelse och mot hans arbetsbeskrivning – åt A-lagets träningar och matcher.

Glömde framtiden

– Han glömde framtiden och planerade enbart för nästa match. Därmed ansåg vi enhälligt i styrelsen att han inte fungerade i rollen som sportsligt ansvarig. Och att träna A-laget hade det aldrig varit tal om för Göran Aral.

Men varför påstod ni först att Göran och Benny lämnade föreningen för att de ville ha egna klubbar?

– I Bennys fall stämde detta! Men i Görans fall bestämde vi oss för att inta en mjuk linje. Vi ville ge Göran en chans eftersom vi visste att han var en god tränare, som säkert skulle kunna göra en god insats i någon annan förening än i DIF.

– Personligen känner jag Göran väl och har alltid gillat honom. Vi ville helt enkelt inte "såga" honom offentligt, samtidigt som vi inte ville oroa spelatruppen.

Tommys eget val

– Tyvärr svek han den uppgörelsen och talade omedelbart om för spelarna att vi givit honom sparken, vilket alltså inte var fallet. Därmed var det ute i massmedia och vi fick istället ta emot en massa skit, när vi hela tiden velat skydda Göran istället.

Varför utsågs årets tränare Tommy Söderberg till ungdomstränare?

– Styrelsen hade helst sett att Tommy fortsatt som A-tränare. Men när han begärde att få träna vårt allsvenska ungdomslag istället, ville vi tillgodose hans önskemål.

– Tommy är en av landets absolut bästa tränare, och vi ville behålla honom till varje pris. När han därför sade att han var trött och mätt på A-laget och inte lika "hungrig" längre, såg vi hans förslag som mycket intressant.

– Samtidigt som vi får behålla Tommy inom föreningen, förstärker vi ungdomsverksamheten och ger U-truppen

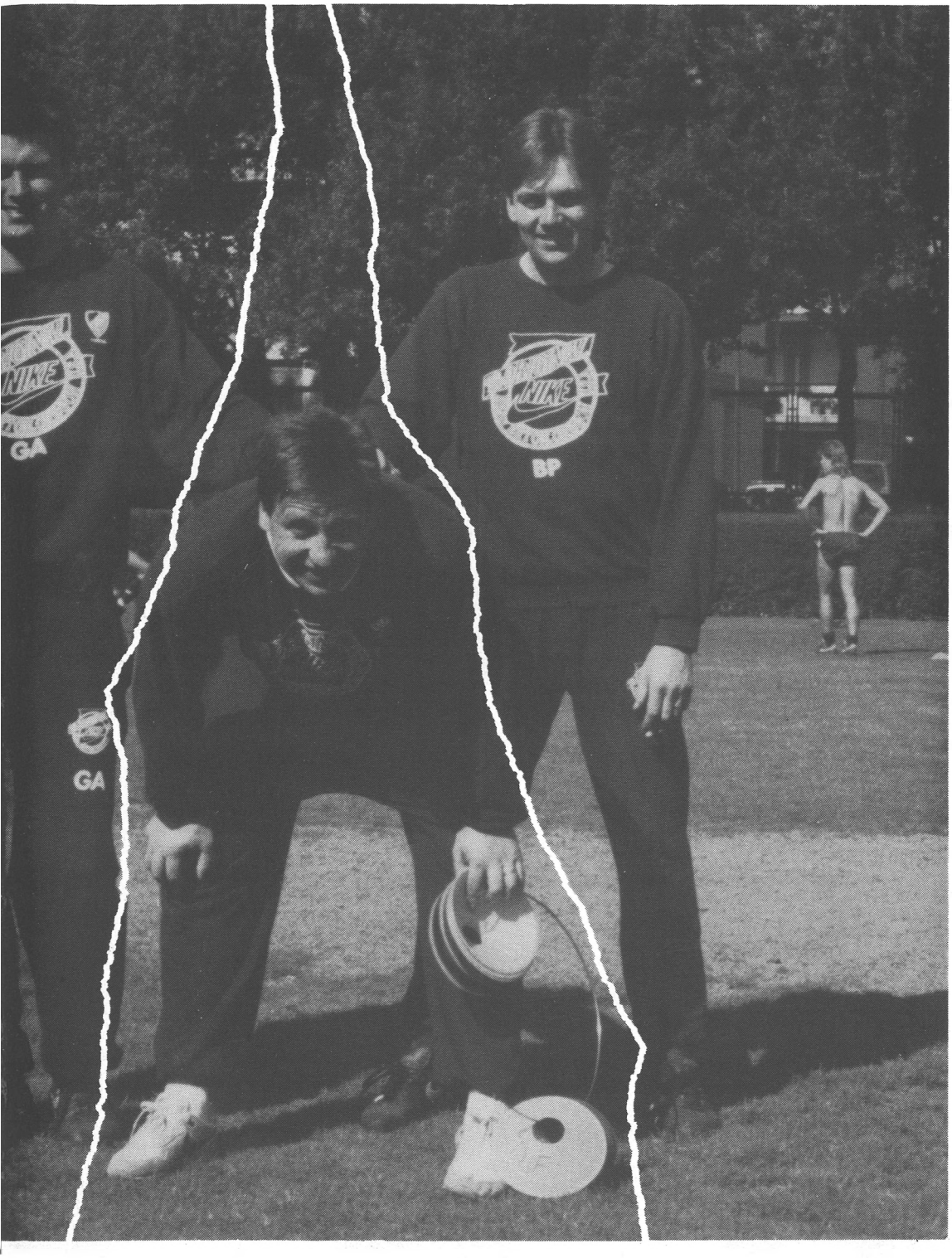

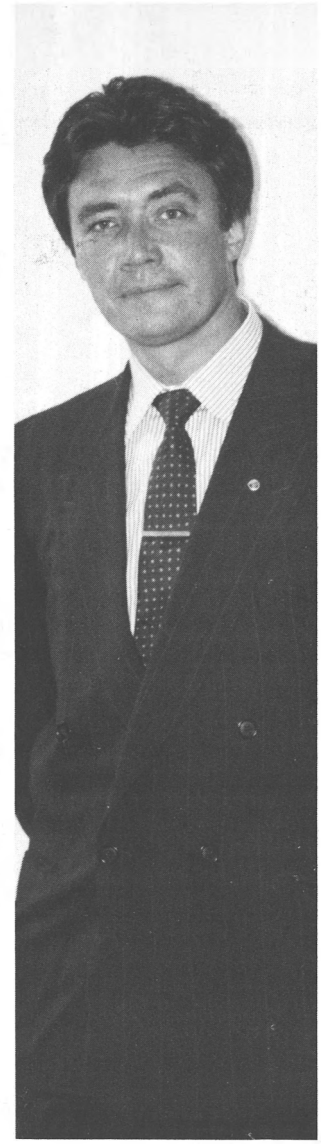

● *Göran Aral följde inte de riktlinjer som dragits upp för hans arbete. Därför sprack Djurgårdens tränartrio, förklarar fotbollsbasen Jan Lilja (lilla bilden) i den här intervjun. Stora bilden, fr.v.: Göran Aral, Tommy Söderberg och Benny Persson. (Foto: Janne Bengtsson).*

en enormt rutinerad och skicklig ledning.

Tommy föreslog Wass

– Men samtidigt skall vi inte sticka under stol med att vi hoppas att Tommy efter några år som ungdomstränare återigen är beredd att ta hand om vårt A-lag.

Hur är Tommy Söderbergs respektive nya A-tränaren Lennart Wass kontrakt med Djurgården?

– Tommy har ett år kvar på sitt kontrakt med föreningen. Men vi räknar med att kunna förlänga det ganska snart. Vår förhoppning är som sagt att behålla Tommy länge i föreningen.

– Lennart Wass, som var Tommys rekommendation som ny A-tränare, har ett kontrakt på två år plus eventuellt ett ytterligare tredje tränarår.

Vilket inflytande kommer Tommy Söderberg att ha över A-lag i sin nya roll som U-ansvarig?

– Tommy kommer i allra högsta grad att finnas med i framtidsplaneringen. Han ingår i vår särskilda scoutinggrupp och är med och kartlägger vilka nya spelare vi skall satsa på.

– Dessutom planerar han, tillsammans med Lennart Wass, A- och U-truppens träningsprogram. Vår målsättning är att vi skall bli så samkörda som möjligt vad gäller träning och spelsystem inom A- och U-trupp.

– Vi kommer inte att i framtiden ha råd att köpa etablerade spelare. Därför skall vi satsa på utbildning av egna förmågor samt på yngre talanger, som vi lockar till föreningen. Och i det arbetet är Tommy Söderberg en mycket viktig och betydande person.

Till sist Jan Lilja, ordförande i DIF:s fotbollsstyrelse. Har ni varit eniga i alla beslut ni fattat i "Aral-affären"?

– Ja! Och det har varit vår styrka! Annars skulle det varit mycket jobbigt med alla negativa skriverier, slutar Jan Lilja.

Följande företag stöder Djurgårdens IF i projektet "Minns Våra Bästa Stunder" - DIF:s 100-års-jubileum 1991:

Bergdahl Bygg	Interrent
Cementa	KA Kött
Concelia Bevakning	Löfbergs Lila
Folksam	Nybergs Glas
Food Mark	Plannja
GB Seafood	Pressbyrån
Grafina	Ragnsells
Gröna Lund	Senab Inredning

OBS! Samtliga försändelser sker mot postförskott. För information ring 08-11 57 11 Alo Holm

Tillfälle!

Sänd talongen nedan till:
Djurgården DIF AB
Box 26062
100 41 Stockholm

Djurgårdens tallrik med motiv av

GÖSTA "KNIVSTA" SANDBERG

erbjuds till ett pangpris av 200 kr/styck.
Skynda på, upplagan är begränsad.
Perfekt som present, minne, samlarobjekt och julklapp!

Härmed beställes Djurgårdstallriken Gösta "Knivsta" Sandberg i följande antal: ☐

Namn _____

Adress _____

Postnr *Postadress* _____

HÖRT & HÄNT I DIF

•*Arnesen*

•*Sylven*

DIF-basar avbasade

Det var allt tur att Djurgårdens ishockeylag vann matchen i Globen mot MoDo med 5-0, för det förbättrade åtskilligt humöret hos DIF-ledarna Åke Bergdahl och Ingvar "Putte" Carlsson. För bara timmen innan matchen mot MoDo hade de två Djurgårdsbasarna fått en avbasning utan like på en tennisbana. De bådas övermän var SvD-journalisterna Jonas Arnesen (DIF) och Sune Sylvén (obeslutsam AIK:are), som vann matchen över sex (!) set med utklassningssiffrorna 6–1, 6–1, 6–0, 6–2, 6–2, 4–3...vid det läget i matchen fann DIF-duon det för gott att ge upp.

Tack, Djurgården...

...utbrast norrbottenpressen till DIF:s mästarlag i ishockey som spelat en match i Luleå, med alla intäkter till svårt skadade Luleåspelaren Hans Norberg (bilden). Matchen spelades på DIF:s Åke Bergdahls initiativ.

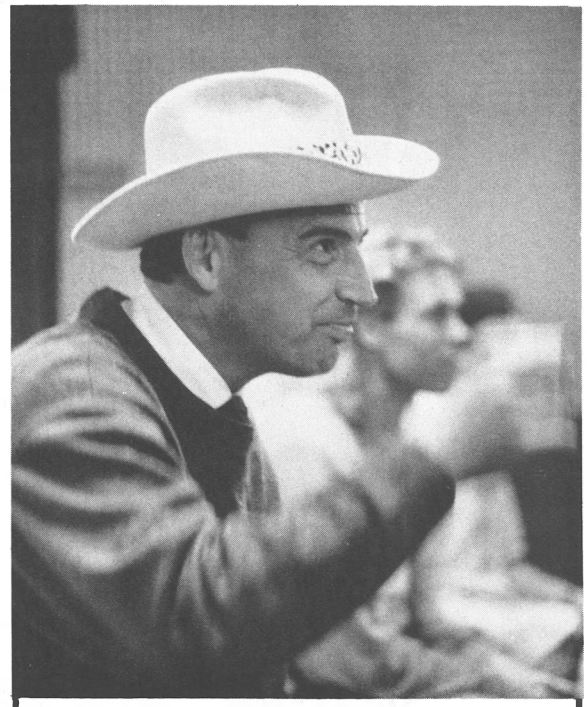

Nu kan den visas...

...bilden av AIK:s nye fotbollsbas Stefan Söderberg, tidigare DIF. Söderberg lämnade sin klubb mitt under säsongen, bl a lämnade han de poster i fotbollsstyrelsen och ÖS han valts till bara någon vecka innan AIK viftade med sedelbuntarna.

Stefan Söderberg har lovat att även fortsättningsvis uppträda i den berömda cowboyhatten som gjorde honom så populär i DIF-lägret.

Stefan Söderberg lämnade en tjänst som lektor vid Spånga gymnasium för att bli AIK:are på heltid. Men, som en djurgårdsledare så förtjänstfullt uttryckte det:

– Det är väl för fan bättre att vara lektor än att vara AIK:are...

En smäll för mycket?

Det kan inte vara lätt att vara AIK:are. Fråga bara Ingemar Johansson, den gamle tungviktsvärldsmästaren.

Han vet!

När AIK mötte Djurgården i derbymatch på Råsunda (1–1) hade arrangerande AIK laddat upp med straffsparkstävling i pausen. Deltagare skulle vara kända AIK:are och djurgårdare. I brist på egna kändisar fick AIK dock köpa in den gamle boxaren, numera Dalaröbo, tidigare alltid känd som varm och ivrig anhängare till Gais.

När "Ingo" lagt sina straffar, fått sitt hedersmedlemsskap i "Gnaget" och vederbörligen buats ut av DIF-klacken, vände han uppåt till läktaren.

Satte sig. Tyvärr bredvid slagfärdige DIF-jätten Lasse Björn:

– Du, Ingemar, det här med AIK...

– Öööh, ja?

– Det där sista slaget från Floyd, träffade det verkligen så hårt?

Ridå!

En utflipprad kväll framför TV:n?

Jo, så här gick det också till när Djurgårdens fotbollslag besökte Spanien för att spela i Cupvinnarcupen (och förlorade med 2–0 mot Valladolid): Några journalister samt ett gäng personer med anknytning till föreningen – dock, det skall understrykas, det var absolut inga spelare eller tränare – beslöt sig för att gå en mindre krogsväng. Som många andra mindre krogsvängar, tenderade också denna dock att bli bara större och större.

Framemot kvällningen hade en ur festgänget fått nog. Han tillbakavisade envist övriga festdeltagares förslag om ytterligare några öl.

– Jag sätter mig framför TV:n istället, sade han.

Han satte sig och han tittade.

Efter en stund kom det övriga gänget tillbaka, vederbörligen styrkta, för att hämta sin TV-tittande kompis.

– Jäkligt bra program, det här, sade TV-tittaren. Fina färger.

Varpå han reste sig från det flipperspel han suttit framför för att anträda den, får man väl anta, krokiga vägen hem.

Steve hittar rätt

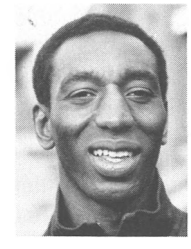

Fotbollsårets som gått har inte särskilt ofta fått se fjolårets toppskytt Steve Galloway (bilden) hitta rätt.

På fotbollsplan, alltså.

På golfbanan har det gått bättre.

Mycket bättre.

I somras var Steve uppe hos gamla vänner i Umeå, passade på att dra en runda på golfbanan och pang: Hole-in-One på nionde hålet.

Av Janne Bengtsson

HEJA Djurgår'n

Nr 3/89

DIF Supporters Club
Björnvägen 14, 181 33 Lidingö
Telefon 08 – 765 50 38

INFORMATION ● FRÅN ● SUPPORTERKLUBBEN

Vart har Djurgårdsandan tagit vägen?

Ingen fotboll på Stockholms Stadion, inga glada tillrop från såväl ung som gammal när vi möts vid någon match eller kanske rent av uppe på DIF:s kansli.

Vi börjar fråga oss lite till mans var gläden bland Djurgårdarna har tagit vägen. Tidigare präglades varje möte med en Djurgårdare oavsett på Stadion eller annan plats av ett glatt tillrop och mycket enkelt med "hur é läget" eller liknande, men idag är det helt annorlunda. Man känner inte igen varandra eller också är det så att man inte vill.

Detta är påpekanden som kommer oss inom supporterklubben till del vecka efter vecka och det blir allt svårare att kunna ge ett ordentligt svar.

Ofattbart

Att fotbollen flyttades till Råsunda är för de flesta Djurgårdare helt ofattbart och många säger rent ut, att så länge vi spelar på den arenan, går jag inte till våra hemmamatcher. Det är inget att förundras över ty en Djurgårdare har alltid känt sig hemma på Stadion och att nu behöva flytta över till en arena där man aldrig har trivts känns som en stor motgång.

När det gäller de rent personliga relationerna inom Djurgårn påpekas det ofta att det är så svårt att få informationer och liknande om Djurgårn när man antingen besöker kansliet eller använder sig av telefonen.

Vad som behövs i all föreningsverksamhet är medlemsvård, d.v.s., kontakten med medlemmar samt givetvis intresset för de samma. Det går inte i längden att bara ge ett svar såsom "Det vet vi inte eller fråga den och den".

● *Tomt på läktaren. En av följderna av den påtvingade flyttningen från Stadion till Råsunda. (Foto: Tomas Oneborg)*

Nej, det måste finnas intresse för varje frågeställning och det måste finnas glädje att få ge varje Djurgårdare en klapp på axeln, då först känner medlemmen sig värdefull och kommer också med all sannolikhet att ge något av sig själv tillbaka.

Mer intresse

Vi läser alla om nedåtgående publiksiffror inom fotbollen och då kastar man genast ut det vanliga svaret "vi har inga profiler", men detta vill vi inte ta som den enda förklaringen utan det finns anledning att se sig om och finna andra orsaker i stil med vad som här har påpekats.

När det gäller fotboll, frågar vi oss inom supporterleden varför är det så lite publik på DAMMATCHERNA, vi har ett otroligt bra damlag som presterar en mycket fin fotboll. Dessa tjejer är mer än väl värda ett besök på Hjorthagens IP.

Kan detta också bero på att informationen om dag och tid är för dålig? Hur som helst, gå och se våra damer, de är värda detta och så långt vi har möjlighet skall Du kunna ringa vår telefonsvarare och få vetskap om när dammatcherna går, även de övriga lagens matcher givetvis under förutsättning att vi blir informerade om ändringar som kan förekomma.

Låt nu oss tillsammans verka för större sammanhållning och bredare intresse för varandra. Resultatet kommer att gagna vårt älskade Djurgår'n.

Intresserad av föreningsarbete?

Valberedningen för Supporterklubben ligger i startgroparna inför ett kommande årsmöte. Känner Du att detta med föreningsarbete kan vara intressant vill jag gärna höra ifrån dig.

Jag vet av mångårig erfarenhet att styrelsen inom Supporterklubben gör ett helhjärtat arbete för att stödja Djurgår'n, men jag vet också att ibland våra medlemmar finns många som skulle kunna hjälpa till.

Slå en signal till undertecknad om du vill veta mer eller om du känner att detta vore något att satsa på.

Lennart Öberg
Sammankallande
Tel: 08/81 79 76

LÅT OSS BLI FLERA – VÄRVA MERA

KÖP OCH STÖD!

Fotbollens Dag den 8 oktober 1988, celebrerades med fotbollsfrimärken. Nu kan du köpa det unika kuvertet här nedan, med utgivningsdagens stämpel samt DIF-märket. Du beställer genom att använda vårt postgironummer 35 21 20 – 0. Ange antalet kuvert på talongen, så kommer de med posten. Pris per kuvert 70:-.

DJURGÅRDENS IF
Box 26062
100 41 Stockholm

SOUVENIR PROGRAM 1989/90

DJURGÅRDENS IF
Box 26062
100 41 STOCKHOLM
08-11 57 11
Fax 08-21 15 83

GOD JUL

önskar våra Hustomtar LASSE och ROLLE.
De har plockat ihop två paketförslag till Dig för att göra det lättare att välja.

97 LILLA JULKLAPPEN

98 STORA JULKLAPPEN

197 LILLA JULKLAPPEN
33 HALSDUK
56 MÖSSA
108 PENNA
79 TÄNDSTICKOR

99:-
(= 10% Julrabatt)

198 STORA JULKLAPPEN
9 BILDEKAL
18 BRODYRMÄRKE
33 HALSDUK
97 KASSETTSATS
56 MÖSSA
67 MUGG
57 NYCKELRING
68 PORTMONÄ
84 SVETTBAND
85 PANNBAND

199:-
(= 10% Julrabatt)

OBS! PAKETEN LEVERERAS UTAN JULPAPPER.

Art. nr.	BENÄMNING	Pris kr/st.
1	**BABYHALSDUK,** 8 x 70 cm Stickad i blått med gula och röda ränder samt med DIF-emblem.	65:—
2	**BABYMÖSSA** Stickad i blått med två gula och en röd rand samt försedd med DIF-emblem och liten tofs.	75:—
3	**BADHANDDUK,** 65 x 130 cm i vit frotté. DIF-emblem. "En Djurgårdare kastar aldrig in handduken".	110:—
5	**BILDEKAL,** 11 x 11 cm, insida DIF-emblem.	15:—
6	**BILDEKAL,** 11 x 11 cm, utsida DIF-emblem.	15:—
7	**BILDEKAL,** ø = 10 cm, insida Hockeygubbe "Djurgår'n igen . . ."	10:—
8	**BILDEKAL,** 7 x 20 cm, insida "I love DIF".	10:—
9	**BILDEKAL,** 7 x 20 cm, utsida "I love DIF".	10:—
93	**BILDEKAL,** 11 x 12 cm, utsida Fotbollströja med DIF-emblem.	10:—
107	**BILDEKAL,** 11 x 17 cm, utsida Klubbdekalsats med ett större och fyra mindre DIF-emblem.	15:—
10	**BILSTREAMER,** 8 x 70 cm, utsida "Kom igen Djurgår'n. Kom igen . . ."	17:—
11	**BILSTREAMER,** 10 x 70 cm, insida Stadshuset, Globen, Stadion "Djurgår'n é toppen".	17:—
12	**BILSTREAMER,** 10 x 70 cm, insida "Djurgårdens Idrottsförening Stockholm".	17:—
13	**BILSTREAMER,** 8 x 70 cm, insida "Djurgår'n igen . . .".	17:—
14	**BILSTREAMER,** 10 x 70 cm, utsida "Djurgår'n WROOM . . .".	17:—
15	**BILSTREAMER,** 8 x 80 cm, insida "Jag stöder DIF:s ungdomshockey".	17:—
110	**BILSTREAMER,** 12 x 70 cm, utsida "Djurgår'n Mästarlaget".	20:—
4	**BRICKA** Serveringsbricka med DIF-emblem. "Djurgår'ns Hockey serverar läckra mål".	25:—
17	**BRODYRMÄRKE,** 30 mm DIF-emblem.	10:—
18	**BRODYRMÄRKE,** 45 mm DIF-emblem.	15:—
19	**BRODYRMÄRKE,** 75 mm DIF-emblem.	20:—
21	**BRODYRMÄRKE,** ø = 80 mm "Djurgår'n Hockey".	20:—
22	**CIGARRETTÄNDARE**	10:—
101	**COLLEGIEBLOCK**	10:—
24	**COLLEGETRÖJA,** Med fotbollsmotiv Grå Storlek M, L, XL.	175:-
25	**DJURGÅRDSFLAGGA,** 90 x 70 cm Ljusblå botten med DIF-emblem i lagerkrans i guldtryck.	90:—
26	**FLAGGKÄPP** till dito	5:—
113	**FOTBOLL,** "Souvenirboll" ca 10 cm, blå med DIF-emblem.	80:—

Art. nr.	BENÄMNING	Pris kr/st.
30	**GLASUNDERLÄGG** DIF-emblem. Sats om 2 gula, 2 röda, 2 blå.	25:—
31	**HAKLAPP** Vit med röd bård. DIF-emblem. "Född Djurgårdare".	30:—
32	**HAKLAPP** Vit med blå bård. DIF-emblem. "Född Djurgårdare".	30:—
33	**HALSDUK,** 14 x 152 cm Grovstickad/melerad i gult-rött-blått	30:—
109	**HALSDUK,** 19 x 170 cm Stickad i blått med gula och röda ränder samt med DIF-emblem.	70:—
35	**HALSKEDJA,** "Hockey" DIF-emblem med 2 st korslagda ishockeyklubbor i tunn kedja.	30:—
36	**HALSKEDJA** Tunn silverkedja	35:—
37	**HALSBERLOCK** ID-silverbricka.	60:—
38	**KAPSYLÖPPNARE** med DIF-emblem.	15:—
39	**KASSETT** med årets låtar	15:—
97	**KASSETTSATS** Äldre kassetter årg. 85-86, 86-87, 88-89.	10:—/ sats
40	**KEPS** av baseballtyp, DIF-emblem.	55:—
23	**SOUVENIRKEPS** Virkad minikeps i DIF:s färger, förpackade i ask med 2 st kepsar i varje. Styckpris	45:— 25:—
48	**KNAPPMÄRKE** "TRIO" ø = 30 mm. 3 st märken med DIF-emblem. 1 gul, 1 röd, 1 blå. Packade i plastficka.	15:—/ sats
49	**KNAPPMÄRKE,** "Hockey-Trio" ø = 30 mm. Sats om 1 gult, 1 rött, 1 blått märke med DIF-emblem med korslagda ishockeyklubbor. Packade i plastficka.	15:—/ sats
50	**KORTLEK** med DIF-emblem. Enkel sportkortlek.	30:—
54	**LAGKORT** i vykortsformat.	3:—
81	**SPELARKORT** i vykortsformat.	3:—
44	**KLUBBNÅL,** "Hockey" Souvenirnål med DIF-emblem och 2 st korslagda ishockeyklubbor.	25:—
51	**KUDDE** med DIF-emblem.	50:—
53	**LAGAFFISCH** Plansch.	15:—
56	**MÖSSA** med stor tofs. Stickad i blått med två gula och en röd rand samt DIF-emblem.	70:—
67	**PORSLINSMUGG** med DIF-emblem.	25:—

Art. nr.	BENÄMNING	Pris kr/st.
57	**NYCKELRING,** "Hockey" med ø = 22 mm DIF-märke och korslagda ishockeyklubbor.	15:—
58	**NYCKELRING** med fotbollspelare i miniatyr.	10:—
98	**NYCKELRING** med inplastat DIF-emblem.	15:—
60	**PARAPLY** med 8 fält i DIF:s färger.	40:—
108	**PENNA,** vit "Djurgår'n é toppen".	8:—
34	**POPHALSDUK,** 14 x 100 cm. Dubbelsidigt råsiden i blått. Röd text "Djurgår'n".	40:—
68	**PORTMONNÄ** "Ishockey".	5:—
76	**SEDELKLÄMMA,** röd "Djurgår'n så klart . . .".	5:—
75	**SCHALETT** Blå rand, DIF-emblem.	25:—
80	**SLIPS** med invävt DIF-emblem.	85:—
78	**SLIPSHÅLLARE** med emaljerat DIF-märke	22:—
112	**SOLSKÄRM,** vit	20:—
84	**SVETTBAND** för handled 2 st, stickade i gult-rött och blått med text DIF.	22:—/ par
85	**PANNBAND** med text "DIF". Stickade i gult-rött-blått.	20:—
88	**T-SHIRT** DIF-emblem 45 mm Vit S, M, L, XL XXL 140 cl, 160 cl	89:- 94:- 85:-
79	**TÄNDSTICKOR** "Jag är heltänd på Djurgår'n!".	2:—/ ask
89	**TÄNDSTICKOR,** paket om 10 askar "Jag är heltänd på Djurgår'n!".	15:—
114	**LYXVIMPEL,** 28 x 35 cm kommer hösten -89.	
111	**VIMPEL,** "Hockey" "Alla SM-årtal".	20:—
91	**SOUVENIRVIMPEL,** 15 x 27 cm Vit med DIF-emblem.	20:—
94	**ÖLSEJDEL** med DIF-emblem.	25:—
96	**ÖRONRINGAR** i silver med DIF-emblem i miniatyr.	55:—/ par
99	**PIKETRÖJA,** i högklassig 100% bomull Vit, vinröd, lila	149:-
115	**COLLEGETRÖJA** DIF-emblem 45 mm Vit Storlek S, M, L, XL.	225:-
116	**T-SHIRT** DIF-emblem HOCKEY-TEAM S, M, L, XL XXL 2-4, 6-8, 10-12 år	89:- 94:- 85:-
117	**VÄSKA** med DIF-emblem	150:-

Jag beställer mot postförskott följande souvenirer:

TEXTA ARTIKEL OCH ANTAL.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Namn .....

Adress .....

Postnr ..... Postadress .....

Telefon ..... Best. datum .....

LEVERANSVILLKOR
- **Moms 23.46% ingår i priserna**
- **Frakt och postförskottsavgift tillkommer**
- **Leverans sker 1-2 veckor efter mottagen beställning**

Talongen skickas till:

DIF AB
Box 26062
100 41 STOCKHOLM
(Telefax 08-21 15 83)

IN MEMORIAM

Stig Tvilling

En av Djurgårdens IF:s största profiler i ishockey och även i fotboll, har hastigt avlidit. Stig Tvilling har gått bort endast 61 år gammal.

Tillsammans med broder Hans går han till historien som det suveränaste tvillingpar som någonsin beträtt en ishockeyrink i landet. Deras s k fisklir, när egna laget hade råkat ut för någon utvisning, satte myror i huvudet på såväl svenska som utländska lag och den sympatiserande delen av publiken jublade och stortrivdes. Något sådant har vi varken förr eller senare fått uppleva och får med säkerhet heller aldrig göra.

Stig och Hans kom till Djurgården 1946 efter att samma år ha blivit juniormästare för Stockholm i Westermalms IF.

Stig tog sju SM-titlar i DIF, tre fler än Hasse, innan han slutade med ishockeyn efter säsongen 61/62. I Djurgården var det Yngve Carlsson som oftast kompletterade tvillingarna i den s k Tvilling-kedjan.

I landslaget Tre Kronor var det ofta Södertäljes Stig Carlsson som bildade kedja med Tvillingbröderna. Han blev Stor Grabb nr 45 inom ishockeyn och gjorde 84 landskamper. Deltog bl a i OS 1952 I Oslo (brons) och Cortina 1956. 1953 var han med i det lag som vann VM i Schweiz.

Stig Tvilling var en kille med ett utpräglat spelsinne. Duktig förutom i fotboll, hockey även i tennis och pingis. Han var skötsam, ambitiös och noggrann. En riktig liten ettermyra på plan. I det fallet faktiskt ännu lite ettrigare än broder Hans.

Bröderna Stig och Hans Andersson, sedermera Tvilling, kommer alltid att tillhöra de främsta i den svenska ishockeyns, och även fotbollens, samt framförallt Djurgårdens IF:s historia.

Pelle Bergström

Erik Extergren

Precis när sommaren började koppla sitt grepp över Sverige avled en av den svenska bordtennissportens största, Djurgårdens föreningsmedlem Erik Extergren.

Erik Extergren blev 76 år gammal. Han var mannen, ledaren och eldsjälen som gjorde svensk pingis till en av de bästa i hela världen.

Extergren var den driftige ledaren som förde bordtennissporten in i RF, han lyfte den upp ur ungdomsklubbarnas källarlokaler och gjorde den till en sport där Sverige blev en världsmakt.

I 40 år höll Erik Extergren poster i Svenska Bordtennisförbundet, från 1938 till 1970 som vice ordförande och från 1970 till 1978 som ordförande. Han grundade den Nordiska Bordtennisunionen. Dessutom klarade den enorma arbetskapacitet som var hans också av att leda Stockholmsalliansen, Stockholms Bordtennisförbund samt bordtennisförbundets instruktionskommitté. Erik Extergren var ledare för de svenska herr- och damlagen vid det minnesvärda VM 1954 då Tage Flisberg tog VM-silver och, på sätt och vis, inledde den verkligt stora svenska eran.

Erik Extergrens ledarinsatser var ovärderliga, och det var under den tiden svensk pingis utvecklades och nådde den styrka den än idag besitter, inte minst tack vare att Erik Extergren hade förmågan att redan tidigt knyta betydande internationella kontakter som gav Sverige och svensk pingis impulser utan vilken den aldrig kunnat utvecklas.

I sitt internationella arbete knöt Erik Extergren också de kontakter med Kina som sedemera kom att benämnas "ping-pongdiplomati" och som inte saknade betydelse för avspänningsprocessen i hela världen.

1973 fick Erik Extergren utmärkelsen "Årets svenska idrottsledare" och ifjol "Prinsens plakett, utdelad av Centralföreningen för Idrottens främjande.

Red. av Djurgårdaren

VI GRATULERAR

● **80 år: November, 4:** Nils Bergström, Solna, fotboll. **December: 29:** Harry Ekman, Bromma, fotboll.

● **75 år: November, 12:** Iris Bölja, Bromma. **17:** Lennart Nordin, Vällingby. **December, 25:** Lars Hjertstrand, Vallentuna, orientering.

● **70 år: December, 2:** Antal Bolgar, Stockholm, bordtennis. **4:** Carl Axel Gustafsson, Vällingby. **9:** Carl-Axel Haglund, Eskilstuna, brottning. **14:** Sven Lindström, Upplands Väsby.

● **60 år: November, 1:** Maj-Britt Gunnari, Vallentuna. **12:** Sven O Kjellin, Nacka. **December, 4:** Pauline Wallqvist, Stockholm, fäktning. **6:** Rune Esbrink, Bromma. **10:** Stig Månsson, Vimmerby. **12:** Ulf Elmer, Enebyberg. **16:** Bengt Joelsson, Stenhamra.

● **50 år: November, 1:** Bengt Claesson, Sandhem. **6:** Jan-Olof Gustafsson, Farsta. **8:** Stig Lindblad, Järfälla, orientering. **11:** Gunilla Linder, Täby. **15:** Björn Dahlgren, Tyresö. **21:** Arne Olsson, Växjö, fotboll. **21:** Roger Ellvin, Köping. **29:** Marita Liljeqvist, Hägersten. **December, 1:** Lena Ekholm, Västerhaninge, ishockey. **2:** Torbjörn Lind, Solna. **2:** Anders Käck, Täby. **12:** Arne Fredriksson, Stockholm, ishockey. **13:** Jan Berg, Stockholm. **14:** Jörgen Lundblad, Sala. **15:** Jan-Åke Lindahl, Djurhamn, ishockey. **15:** Milivoj Rusic, Tullinge. **16:** Kjell Stenqvist, Stockholm, fotboll. **20:** Björn Lagergren, Tyresö. **21:** Eva Ljungberg, Täby. **22:** Hans Jägerlind, Älvsjö. **23:** Hans Holm, Järfälla, ishockey. **30:** Åke Bergman, Värmdö. **30:** Birgitta Östling, Knivsta.

Morgonstund har guld i mun

Pressens Morgontjänst söker kontakt med morgonpigga, energiska och ansvarsfulla personer som vill ha ett lönande extraknäck eller ett heltidsarbete som tidningsbud. Idag delar 2 000 personer dagligen ut ca 450 000 tidningar i Stor-Stockholm, och det finns plats för fler. Du får hög timersättning och kan oftast räkna med att arbeta nära din bostad.

Välkommen att ringa oss på telefon 08-785 07 60 (9.00—11.30, 12.30—14.30) så får du veta mer om jobbet och vad det kan ge dig. Vill du istället att vi först skickar dig en informationsbroschyr, fyller du bara i kupongen nedan och skickar den i ett kuvert till oss.

PRESSENS MORGONTJÄNST

105 15 Stockholm

Ja tack! Skicka mig informationsbroschyren.

Namn _____

Adress _____

Postadress _____

Djurgårdens IF 89-90